

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3159

3160

3161

3162

3163

3164

28

18/9

u-84

201

Perry
810

50

Printed in Turkey

50000

Գիւ 2 Ղրութ

معارف عمومیه نظارت جلیله سنك ۲۰ شوال ۱۳۲۲ و ۱۴ کانونون اول
۱۳۲۰ تاریخلى و ۵۷۱ نومرسولی رخصتناه سیله طبع اوئىشدر

ՀԱՄԱՐԾՈՅ
ՆԿԵՐԱԳԻՐ
ՊԱՊԱԿԱՆ
ԴՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՄԱՈՒՅԻՆ ՆԿԱՐԱԳԻՐ ՊԱՊԱԿԱՆ ԴՐՈՒԹԵԱՆ

ԱՐ

281.6 : 282

Աս հիւրութեց է՛շնայշե՛մ լե՛ քըշուրու-
ստուռուն և լե՛ Պապուրուն Հայոց ու-
հոսուրուն, լե՛ աերոց լե՛ երդուարդոց
և լե՛ բայոց, որու առանձին դարտուց-
ուն ընելու իրաւունքը և ազդութեա-
նը չերտ անցուցով են:

ԴՐԻԳՈՐ ԱՍԼԱՆԵԱՆ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
Տ. Տ. ՄԱՏԹԵՈՍԻ Ա. ՍՐԲԱԶՆԱԿԱՏԱՐ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ
ԵՒ

Ի ՊԱՏՔԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ Կ. ՊՈՂ.ՍՈՅ
Տ. ՊՈՂ.ՈՍԻ ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ռ. Յ. ՔԻՒՐՔՃԵԱՆ
Կ. ՊՈՂ.Խ. ՖԻՆՃԱՆՃԼՈՅ,

ԱՐԵՎԱԿԱՐ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

91389-42

7421.52

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՄԱՌՈՅ ՆԿԱՐԱԳԻՐ ՊԱՊԱԿԱՆ ԴՐՈՒԹԵԱՆ

Եթէ ամեն գործ իր պատճառն ունի, աս մեր յակամայս աշխատասիրութիւնն ալ իր մեծ ու երեւելի պատճառն ունի անշուշտ :

Թունաւոր օձ մը որքան որ վտանգաւոր ըլլայ, որ չափ ատեն որ իր բունին մէջ կենայ, ազատ է մարդկային ամեն հնարաւորութենէն : Բայց երբ անկէ դուրս կ'նետուի ու մարդոց անց ու դարձի ճամբուն վրայ կերեւնայ, որպէս զի մարդկային ցեղին հարուած մը տայ, որ իրաւունք պիտի արգիլէ ան անձնաքը, որ իրենց պաշտամութեանը համար ձեռուընուն եկած կարեւոր միջոցները՝ ի գործ չդնեն :

Ցայտնի է մեր համազգի եղբարց, որ աս օրերս Պապական դրութիւնը՝ իր հին Միմոսներուն վրայ մէկ քանի փողահարներ ալ պատրաստեր, ու Հայկական հրապարակ հաներ է, որ իր հինաւուրց ծթռած ցնորական գաղափարները նորէն անգամ հօն հնչեցնեն : Մենք եւս նոր բան մը լսելու կարծեօք՝ ականջ դրինք նայեցանք, որ նոյն խսկ զռնջականը կ'հնչեցնեն, ինչ որ նախնի Միմոսները կ'խեղկատակէին :

Մէկը՝ երանելի Տատեան Պողոս Պէլին իր կենացը վերջին քայլը յաւ իտենականութեան Պապադաւանից սահմանը նետելը ցցունելու նկատմամբ հրատարակած պաշտօնական յայտարարութեանը մէջ, Հայերը՝ Կայունէին եւ զննույն ստուգ ու անունը ու մասնաւունը՝ կունեցողը՝ եւ հետեւապէս էւր-

Հունենէ զըւրէ կ'իմաստակէր : Երկրորդ մը՝ Ք. Առաքէն ճը ճայրը
առաջները եւ Հայոց մը մարտալէները անուն տեղակի մը մի
ջոցաւ , եկէ՛ + , Պատարագառն եղէ՛ + , որ նէ՛ ֆիզիտապէ՛ + , նէ՛ բա-
րյաղողէ՛ եւ նէ՛ իրադադէ՛ զըւանաւ , եւայլն եւայլն ափեղփեղ
խօսքերով , կեղծաւորեալ ազգասիրութիւնով , սուտ ա-
կրնկալութիւններով եւ իմաստակ զրուցուածքներով Հայ
գրիչները յասպարէղ կը հրաւիրէր : Երրորդ մը՝ կարծես
թէ սաստիկ տենդով բունուած , անոր ջերմութեան վեր-
ջին աստիճան բորբոքումէն մարմնոյն հետ հոգին ալ բը-
ռընկած , ա՞ն , ա՞ն . . . ա՞ն , չո՞ ի՞ն . . . չո՞ ի՞ն . . . ա՞ն ,
ա՞ն . . . ա՞ն , ա՞ն հառաչելով՝ իր տագնապին մէջ Տառ-
եան Պողոս Պէլին եւեւական դուրքը կ'զառանցէր (սայրգ-
լար ըտը) ու Լուսաւորչական Հայոց եկեղեցւոյն սկըզ-
բունքները եւ ստորոգելիքը Պապական դրութեան յատ-
կացնելով՝ առասպելաբանութեամբ զՀայերը ՚է Քէպուսա-
դրաւանունէնէ ՚է Պատարագառնունէն կ'յորդորէր : Անդիէն չոր-
րորդ մ'ալ կենէ Պ. Փանոսեանի վրայ զայրացած՝ շուն-
չը կտրած կու գայ , առջի փողահարից հակառակը կ'հըն-
չեցնէ ու կ'ըսէ Լուսաւորչական Հայոց եկեղեցն Մովսէսին եւ Առա-
րանին յետու շինուած Առաստայ խորանին ողէս սուրբն է : Անոր մէջ Առ-
աստանայ իշխանուննենը եւ զբունքնենը իսա : Քէիսորոսի ստանէլելու եւ զը-
րաւնինենը ա՞սք մէջ գործուած են եւ անիւայ Առոշը Հովհանն նետ հա-
ռադուննեն սանէ , որով եւ կ'ըսայ ուղղափառ . եւ կ'սկըսի
եկեղեցականները ժողովրդեան դէմ , ժողովուրդներն ալ
եկեղեցականաց դէմ գրգռել , ու ազգին մէջ բացուելու
դպրոցները կերպով մը արգիկելու խորհուրդ տալ և դրա-
նաւած դպրոցներուն յառաջադիմութեան ճամբուն վրայ
ալ մեծամեծ արգելքներ ցցունել . որպէս զի ազգը իրարու-
ձգելով անոր խոռվութիւններէն եւ իրարուտարաձայ-
նութիւններէն մէկքանի գլխարկ յափշտակեն : Անոնց յօյն
ալ միայն աս բանին վրայ է՝ երբ ազգ մը որսալու ելնեն .
ազգ մը իրեն դէմ բաժնել , ժողովուրդ մը իր տէրութեան
դէմ ապստամբեցնել եւ երկու ժողովուրդ իրարու ձգել :

անոր համար ուր որ գացած են եւ կ'երթան, միշտ ան կէ վրնտուած են եւ դեռ այսօր կ'վրնտուին . բայց ա մընալ ըսուած բանը ասոնց համար չէ . կ'խեղդուին կոր՝ դարձեալ ծովուն մէջէն մկրամտ մկրամտ կ'պոռան : Աստ ուած մարդու մը ահը սրտէն՝ ամօթն ալ երեսէն չտա նի . եթէ տանելու ըլլայ նէ, ան մարդուն հետ խօսիլն անգամ վտանգաւոր է . իր նորութիւնը կ'հինցնէ, իր թէ շնորհօք, թէ իշխանութեամբ, թէ քանակութեամբ, եւ թէ իմաստութեամբ նուազելը՝ առատացած, աճած, մեծցած, աւելցած եւ զօրացած կ'ցցունէ . կ'զարնուի՝ զարկի, կ'յաղթուի՝ յաղթեցի կ'ըսէ : Ստութիւններ զար դարելով իբրեւ ճշմարտութիւն հրապարակ կ'հանէ զայլս խարելու . ճշմարտութիւնը հալածել դժոխք ձգելու եւ տեւէ կ'ըլլայ եւ իմաստակութիւնն է անոր ապաստանա բանը : Բարցյական զգացմունք ըսուած բանը անոր մէջ պաղած սառած է . անոր տաքութիւնը միայն իր ան սանձ կրիցը բորբոքումէն է :

Անկեղծութեամբ խօսելով՝ ստութեան մը ճշմար տութեան կերպարանք տալու համար՝ ան տետրակիւն բուն մէջ գանուածէն աւելի առասպելաբանութիւնը չափազանցէն ալ չափազանց կ'ըլլար . ըստ մեզ՝ եթէ գովելի չեն նէ ան տետրակիւները, այնքան պախարակելի ալ չեն . վասն զի մարդուս ծիծաղը շարժելու համար երեմն այսպիսի գրութիւններ պէտք են որ Հոյկական հրապարակները շրջին . բայց այսպիսի լուսաւորեալ դարու մը մէջ՝ մարդկութեան մութ ու մռայլ օրերը ծնած այլանդակ գաղափարները՝ անոնց իրենց երեւակայութեան գնդէն նորէն անգամ գուրս հանելը՝ խոհեմ անձինք ան խոհեմութեան կու տան կոր . քաղաքակրթեալները՝ վասդասիարակութեան . անկեղծները՝ անոնց ցցուցած ապահովագանցութիւնները համբակութեան . տրամաբանները՝ անոնց ըրած պատճառաւ

բանութիւնները իմաստակութեան ։ աստուածաբաններն
ալ անոնց սորված դպրոցական աստուածաբանութեան ։
Եթէ մեզ ալ հարցունեն նէ՝ մենք ալ իմաստասիրաց ա-
նոնց կուրծքը այսպիսի պատուոյ նշաններով զարդարելը՝
իրենց արժանաւորութեանը կու տանք ։ Աս արժանաւո-
րութիւնը միշտ ունեցած են Պապական դրութեանը մէջ
հաւատարմաբար ծառայողները ։ աս բանն ալ Պապական
դրութեան բնաւորութեանը՝ կու տանք ։

Աս փողահարները՝ որքան որ մեր ծաղըը շարժեցին
նէ, Ճշմարտութեան նախանձն ալ մեզ անհանդիստ ը-
րաւ, երբ տեսանք որ ստութիւնը Ճշմարտութեան կեր-
պարանք մտած՝ կ'յանդգնի իրեւ Ճշմարտութիւն Լու-
սաւորչական ուղղափառ Հայոց հրապարակները պարտիլ
սիրտ եւ խղճմտանք թունաւորելու ։ մենք ալ մեզ պաշտ-
պաննելու համար մեր հնարաւորութեանը կ'դիմենք ։

Ան տետրակները կարդայողները՝ զանոնք ուրիշ բան
պիտի չկարծեն, բայց միայն ստութեան մէյմէկ ծրարներ ։
այնպէս որ անոնց մէջ բովանդակուած ստութիւննե-
րուն ամենքն ալ կարդան անդամ մարդուն զգուանք կը
բերէ ։ Վեհանձն եւ խոհեմ անձինք՝ երբ ստախօսի մը
հանդիպին, աւելի կ'ընտրեն լրութիւն պահել քան թէ
անոնց ամեն ստութիւնները հերքել ։ բայց որովհետեւ
այսպիսի գեպքերու մէջ լրութիւն պահելը՝ ան ստու-
թիւնները ընդունելութիւն գտածի նշան համարուած է
ըստ առածին, վասն որոյ՝ եթէ ան անթիւ ստութիւն-
ները չէ նէ՝ գէթ անոնցմէ մէկ քանի այլանդակները ցը-
ցունել ուղելովնիս, միանդամայն Պապական դրութեանը
մէկ համառօտ նկարագիրը հանած պիտի ըլլանք, որուն
ուրուագիծը եւ ներկերը նոյն խսկ Պապադաւան հեղե-
նակներէ առած եմք ։ եւ այն՝ կարելի եղածին չափ պարզ
ոճով ։ որպէս զի ով կարդայ, Պապական դրութեան ի՞նչ
բան ըլլալը աղեկ հասկընայ, ու չխաբուի անոնց իմաս-
տակ ձեւերուն եւ ցցուցած կեղծաւորեալ ազդասիրու-

թիւններնուն։ Ճշմարտութիւնը ղարդարուն ըլլայ կամ
անզարդ՝ ճշմարտութիւն է։ ստութիւնն ալ՝ որքան ու
կեհուռ ծրաբներու մէջ փաթտուի, որպիսի ականակուռ
ոսկետփի մէջ դրուի, եւ երեւակայութեան ընդարձակ
դաշտին հոտաւէտ ծաղկօքը ծաղկազարդի, կամ բաւ
նաստեղծական առասպելաբանութեամբ համեմի ճաշա-
կաւորի՝ դարձեալ ստութիւն է։

Զմոռնանք ըսելթէ՝ մեր աս համառօտ նկարագրին
մէջ ոչ կրօնի հետ գործ մը պիտի ունենանք եւ ոչ հա-
ւատոյ առարկայից հետ։ այլ մեր միմիայն նպատակն է,
ինչպէս որ ըսինք՝ ան երկու տետրակիներուն մէջ գտնուած
մէկ քանի այլանդակ ստութիւնները հերքել, եւ հեր-
քելու ատեննիս՝ միանգամայն Պապական դրութեանը մէկ
համառօտ նկարագրիը հանել։ ուրեմն մեր դործը պիտի
ըլլայ սրբանեւններ հերեւ եւ դրսնիւն նիտրագրել։

Պապականաց՝ իրենց ստութիւնները կամ դրու-
թիւնը պաշտպանելու, եւ այլոց պատախան տալու ոճեր-
նին աղէկ գիտցած ըլլալովնիւ՝ հիմակուրնէ իմաց կու-
տանք մեզ պատասխանողաց թէ՝ մինչեւ որ մեր յառաջ
բերած վկայութիւններուն անվաւեր կամ սուտ ըլլալը չը
ցցունեն, ի՞նչ խեղկատակ ձեւեր, ի՞նչ հեգնաբանու-
թիւններ եւ ի՞նչ բացագանչութիւններ որ ընեն, անոնք
ամեննեւին մեր նկարագրին մէկ գծին չդպչելէն զատ՝ ի-
րենց ստութիւնը հաստատող մէյմէկ ապացոյցներ հա-
մարելու իրաւունք պիտի ունենանք։ Բայց եթէ մեր մէկ
սխալմունքը մեզի ապացուցուի, զայն ետ չառնելու եւ չը
խոստովանելու չափ անձնասէր չենք։ Եթէ սխալական
մարդիկ ենք, զարմանք չէ՝ երբ մեր դործոցը մէջ սխալմունք
սպրգած մտած ըլլան, որով եւ ո՛չ անպատուութիւն է
ճշմարտասէր անձի մը։ Թող մարդկութեան դահէն ամեն
ստութիւն հալածուի ու ճշմարտութիւնը միայն անոր
վրայ թագաւորէ։ Ուրեմն նախ Պապականաց ամեն բանի
համար միօրինակ դործածած խարէական ոճը քիչ մը հոս-

բայցատրենք, ու անկէ ետեւ գանք մենք մեր նպատակին:

Պապական ջատագովք՝ իրենց դրութիւնը պաշտպանելու համար ամեն գրութիւնները՝ գրականութեան օրինաւոր սկզբունքներուն վրայ հիմնուած չեն, այլ խարեւական ոճ մը բռնած կ'երթան, Ճարտասան՝ Ճարտասանութիւն, տրամաբան՝ տրամաբանութիւն բառերը և զանազան գիտութեանց անունները իրենց գրութեանց մէջ գործածելով՝ հասարակութիւնը խաբել կ'ուղեն, որպէս թէ իրենք՝ Ճարտասանական եւ տրամաբանական Ճշմարիտ սկզբանցը եւ հիմնացը վրայ հաստատած են ըսածնին: Ճարտասանական եւ տրամաբանական արհեստից հմտուանձինք՝ թող լապտեր վառեն, անոնց գրութեանց մէջ մտնեն ու բնտուեն նային, մանաւանդ աս օրերս անոնց հրատարակած աետրակներուն մէջ, թէ ի՞նչ հաստատութիւն, ի՞նչ հերքումն, ի՞նչ հիմունք կամ սկզբունք, ի՞նչ փաստեր, ի՞նչ ապացոյցներ, ի՞նչ վկայութիւններ, ի՞նչ համոզումն եւ ի՞նչ տարհամոզումն կան:

Եթէ Լուսաւորչական Հայերը Պապադաւան ընել է նպատակնին, այսինքն՝ իրենց եկեղեցին ուրացնել ու Պապական դրութիւնը ընդունել տալ, ո՞ւր է Պապական դրութեան Ճշմարտութիւնը հաստատող ապացոյցները, փաստերը եւ վկայութիւնները, եւ Հայոց իրենցը ձգել տալու պատճառները. եւ ո՞րն է, թէ՛ հաստատութեան եւ թէ՛ հերքման հիմն դրած Ճշմարիտ սկզբունքները եւ անոնց վրայ եղած պատճառաբանութիւնները իրենց դաստիարգութեամբը: Դատարկ ամանին մէջ գտնուածը միայն օկ է:

Աս խարեւական մէթոտը բռնտծ են կ'երթան, եւ ամենի համար ալ ան կը գործածեն. թէ՛ բան մը հաստատեն կամ հերքեն, թէ՛ մէկը համոզեն կամ տարհամոզեն: Առաջին եւ վերջին փաստերնին ան է, ի՞նչ պէտք է դասակարգութիւն: Իրենց ցնորական դադարիարները՝ իրենց պատճառաբանութեան հիմունքն են, ի՞նչ

պէտք է տրամաբանութեան կանոններ : Եկեղեցինին իւ
րենց դրութեան ճշմարտութեանը համար վկայ է , դր-
ըութիւնն ալ եկեղեցւոյն համար , ի՞նչ պէտք է ուրիշ
վկայութիւն : Ան տետրակիները կարդացողը՝ անոնց մէջ
մէկ ուրիշ խարէութիւնն մը պիտի տեսնայ , որն որ
գործածեր են անոնց հեղինակները ճիշդ ան վաճառա-
կանին նման՝ որ աղէկ ապրանք կ'ցցունէ ու գէշը կ'վա-
ճառէ : Առ վաճառականները Քրիստոսի մի՛ սուրբ՝ ընդ-
հանրական եւ առաքելական եկեղեցւոյն սրբազան սկրզ-
բունքները եւ անոր սեպհական ստորոգելիքը Պապական
դրութեանը հետ ծրաբներու մէջ դրած՝ Հայկական հը-
լապարակները ելեր են , որ ան սրբազան սկզբունքները
եւ ստորոգելիքը ցցունեն ժողովրդեան ու անոնց տեղը
Պապական դրութիւննը կլեցնեն գողն ՚ի գողը : Քրիստոսի
մի՛ սուրբ՝ ընդհանրական եւ առաքելական եկեղեցւոյն
սրբազան սկզբունքները եւ անոր յատկացեալ ստորոգե-
լիքը՝ ան տետրակիներուն մէջ յառաջ բերած են , և առանց
ապացուցանելու , թէ ան սկզբունքները եւ ան ստորո-
գելիքը Պապական դրութեանը մէջ կը գտնուի , Պապա-
կան դրութիւնը Քրիստոսի մի՛ սուրբ՝ ընդհանրական
եւ առաքելական եկեղեցին ենթադրելով՝ անկէ դուրս
գտնուողին փրկութիւն չեն տուեր , որ խարէական է .
վասն զի Պապական դրութիւնը Քրիստոսի եկեղեցւոյն
դրութիւնն ըլլալը ցցունելու համար պէտք էր նախ՝
Քրիստոսի եկեղեցւոյն սրբազան սկզբունքները եւ անոր
սեպհական ստորոգելիքը Պապական դրութեան մէջ դրա-
նուիլը ցցունել ու անկէ ետեւ Պապական դրութիւնը
Քրիստոսի մի՛ սուրբ՝ ընդհանրական եւ առաքելական ե-
կեղեցւոյն դրութիւնն ըլլալը հետեւցնել : Հանքային ած-
խայ մէջ անդամանդի յատկութիւններ վնասուողին յիմա-
րութիւնը՝ վար չմնար ան մարդուն յիմարութենէն , որ
Քրիստոսի մի՛ սուրբ՝ ընդհանրական եւ առաքելական ե-
կեղեցւոյն սրբազան սկզբունքներն եւ անոր յատկացեալ

ստորոգելիքը Պապական դրութեան մէջ կ'փնտռէ : Հետապքըիրք ան սկզբունքները Պապական դրութեանը մէջ փնտռելու ետեւէ ըլլան, մենք ալ մեր գործին :

Նախ՝ սուտ է ան խօսքը թէ՝ և Հայոց նորմն է, Քաղաքական հոգի ։ Ի՞նչ ապացոյց կայ ասոր ասանկ ըլլալուն . ահա՛ գաղատացիին բոլոր ապացոյցը . եւ որովհետեւ ինք Հայը մարմին է՝ առանձ եւ Քաթոլիկութիւնը հոգի է՝ շատ ապա ուրեմն Հայոց նորմն է եղեր, Քաղաքական հոգի . որովհետեւ այս՝ ապա վասն այսորիկ : Մէկ ուրիշ տեսակ պատճառաբանութիւն մ'ալ Տատեան Պօղոս Պէջին նկատմամբ՝ պաշտօնական յայտարարութեան մէջ կ'գտնուէր, որ հրատարակուած էր 1863 գեկտեմբեր 22 թուով Նախագահական Առենադպրութիւն առաջ հաղորդութիւն նուար տալ . եւ որովհետեւ Պօղոս Պէջը Պապական կղերի ձեռօք հաղորդութիւն առած է, ուրեմն առանց անկէ Պապական դաւանութիւնը առնելու՝ անոր հաղորդութիւն չէ տուեր Պապական կղերը . Եթէ նուար տալն էր կամ ուստա կ'հետեւի նէ, ըստել է որ ինչու տալն ալ էր կամ ուստա պիտի հետեւի, որ խարէական է . վասն զի ՚ի կարելիութենէ կամ յանկարելիութենէ չիք հետեւութիւն . Խարէական ձեռնարկութեամբ պատճառաբանութեան ելնող՝ վայտէ ձիու վրայ հեծած յասպարէզ ելնող մարդուն կ'նմանի, որ իրենց ճշմարտութեան համնելիք չունի : Պապական դրութեան աս ջատագովները՝ կամ այնքան տղէտ ըլլալու են, որ իրենց հիմանց խարէական ըլլալը որոշած չըլլան, կամ այնպիսի իմաստակներ ըլլալու են, որ գիտութեամբ իրենց սուտ դրութիւնը այսպիսի խարէական հիմանց վրայ հիմնած են . Զենք կարծեր որ այնքան տղէտ ըլլան, վասն զի անոնցմէ մէկը մէկ քանի գիտութեամնց անուննելը իր դրութեանը մէջ յիշած է . (թէ-

պէտ եւ անոնցմէ եւ ոչ մէկով բան մը հաստատած կամ հերքած չունի . որովհետեւ վերաբերութիւն մ'ալ չունին իր հաստատել ուղած նիւթին . բայց միայն իր նախապաշտեալ հպատակացը աչքը անոնցմով շացնել ու խարդախական ձեւերով անոնց ծափահարութեանը արժանանալ) . Աւրեմն իմաստակ ըլլալու են , որ գիտութեամբ իրենց դրութիւնը իմաստակութեան վրայ հիմնած են . Ահա մենք իրենց դրած հիմունքը քակելով՝ իրենց անոնց վրայ շինած շէնքն ալ անով քակած եղանք . այսինքն՝ մէկուն հանած հետեւութիւնը եւ միւսին մըտ մըտուքները . բայց մենք ասով գոհ չըլլալով յառաջ կ'երթամք իր հաստատել ուղած մէկ քանի այլանդակ ստութիւններն ալ ցցունել Հոռվմէական եկեղեցւոյն հաւատարիմ սեւպած պատմիչներուն վկայութեամբ :

Երկրորդ՝ սուտ է ան ըստ խօսքը թէ՝ Լուսաւորիչներ ու առաջադրութեան ընդ Հոռմի բոցին , հնոցին գողցու . (Լուսաւորիչը նախատելու համար գողցաւ բառը կ'գործածէ) :

Լուսաւորչին Հոռմի հետ կերպով մը հաղորդակացութիւն ըրած ատենը՝ Հոռմի հաւատքը Լուսաւորչին պէս ընդհանուր եկեղեցւոյն Քրիստոս կեդրոնին վրայ կը դառնար . անոր փրկութեան յոյսը Քրիստոս էր , իր գըլուխը Քրիստոս էր . եւ ան ատենուան Պապերը Պատրիարք կամ Առաջնորդներ էին . ո՛չ ընդհանրական Եպիսկոպոսութիւնը իրենց գրաւուած էին եւ ո՛չ գլուխ Եկեղեցւոյ կ'ձանցունած էին եւ ոչ իրենց ասանկ պահանջմունքը հիմակուան պէս փրկութեան էտապէս հարկաւոր կ'սեպուէր : Թէպէտ եւ ընդհանրական Եպիսկոպոսութեան գլուխ Եկեղեցւոյ ձանցուելու եւ անսխալութեան մուլորութիւնները Առաքելոց օրերէն սկըսան ծլիլ , սակայն Ուկերերանի , Հերոնիմոսի եւ Եպիփանու ու շատ ուրիշ հայրապետաց ըստածնուն նայելով՝ կուապաշտ Հոռմի կայ-

սերք արդելք էին աս մոլորութիւնները երեւան ենեւ
լուն տարածուելուն ան ատենները . բայց եղը ան տէ-
րութիւնը կործանեցաւ՝ ալ սկզսեց Հռովմէական կղերից
պրոին մէջ այնքան ժամանակէ հետէ արմատացած մոլո-
րութիւնները երեւան ենել ու եօթներորդ դարուն մէջ
հաստատութիւն դանել . որով Հռոմի մէջ դանուած ե-
կեղեցականք՝ եկեղեցւոյն Քրիստոս գլուխը, անոր Քրիս-
տոս հաւատոյ առարկան եւ Քրիստոս կեդրոնը փոխելով՝
Քրիստոսի տեղը Պապ մը անոր գլուխ՝ անոր հաւատոյ ա-
ռարկան՝ անոր կեդրոնը ճանչնալով՝ եւ Հռոմի եկեղեցին
ընդհանուր եկեղեցիէն բաժնելով՝ զատ դրութեան մը
ներքեւ ամփոփեցին ու անոր պաշտպանութիւնը Պապա-
կան աշխարհային զօրութեան ձեռքը յանձնեցին :

Կ'երեւի որ աս դրութիւնը մինչեւ հաստատու-
թիւն գտաւ, երկար ատեն շատ ընդդիմութիւններու
հանդիսած է մինչեւ անգամ նոյն իսկ Հռոմէական ե-
կեղեցւոյն բարի Պապերէն, որոնցմէ մէկն է սուրբ սեպօ-
ուած Մեծն Գրիգորիոս Պապը, որ այնպիսի անիրաւ պա-
հանջմունքներ ժողովուրդէն ընելու Աստուծմէ վախնա-
լով՝ այսպէս կ'ըսէ . « Ո՛վ որ իւր սրտին հպարտութեամ-
քը ընդհանրական Եպիսկոպոս կ'կոչէ ինքզինքը եւ կամ
կ'ուզէ որ աս անունը տան իրեն, Նշան կորապէցն է » :
(Մեծն Գրիգորիոս . Գրիգ Ա. թուղթ 1.) : Նաեւ կոս-
տանդնուալուսոյ Պատրիարքին հետ ըստած վէճին մէջ կը
հաստատէ թէ՝ ա՛վ որ ինքզինքը աշխարհիս մէջ ընդհան-
րական Եպիսկոպոս կամ գլուխ Եկեղեցւոյ անուանէ , չոր-
հեցերինո՞ւ հոյնոյական՝ Քըստոնէունետուն դէմ եւ սորտանայական գործ-
քը ըստն է ըլլայ « . ուստի Լուսաւորիչ, Սահակ, Մեսրոպ, որ
Պապական դրութիւնը հաստատուելէն եւ աս սուրբ Գրի-
գորիոս Մեծն Պապէն առաջ , (որ 504 թուականին մեռաւ)
չորրորդ դարու հայրապետաներն են , անշուշա անոնք
ալ սուրբ Գրիգորիոս Պապին պէս՝ Հռոմէական եկեղեց-
ւոյն եօթներորդ դարու մէջ նորահաստա Պապական

գրութիւնը, շար՝ հերետիկոսական՝ հայոցական՝ Քիչութոնեռներնեան
 դէմ ևս ստորանայական գործ ու համարելով՝ Ա. Ն.՝ Եղիշի պիտի
 աղաղակենին ընդհանուր եկեղեցւոյն հետ, եթէ ողջ ըլ-
 լային։ Ուրեմն սուտ է նաեւ ան ըսածնին, թէ Պապա-
 կան գրութիւնը Լուսաւորչական Քրիստոնէութենէն հին
 է։ Աս Պապական գրութեան մէկ բնութիւնն է, որ ինչ
 որ չէ նէ՛ ան ըլլալ կ'ձեւանայ, եւ ինչ որ է նէ՛ ան չեմ
 կ'ըսէ, ու իր եութիւնը ծածկելով՝ Լուսաւորչական հը-
 նութիւնը՝ Լուսաւորչական եկեղեցիէն կ'առնու ու Պա-
 պական գրութեանը կու տայ։ Եթէ Պապադաւանից ըսա-
 ծին պէս Պապերը անսխալ են, ուրեմն Մեծն Գրիգորիոս
 Պապն ալ անսխալ էր, եթէ անսխալ էր, ուրեմն իր բո-
 լոր յաջօրդները շար՝ հերետիկո՞ հայոցական՝ ստորանայական և Քիչու-
 թոնեռնեան հակառակ հարդիկ էին. եւ իրօք ալ անանկ էին,
 կ'ըսէ, Կարդինալ Պարոնիոս Հռոմէական պատմիչը իր
 տարեգրութեանց մէջ. « Հարիւր յիսուն տարիի չափ ժա-
 մանակ՝ Հռոմի Պապերուն բոլորն ալ ուրացող էին, եւ
 ո՛չ թէ Առաքելական քրիստոնեայք. ողունիկներու զօ-
 րութիւնով ու Թոսքանայի իշխաններուն բռնութիւնովը
 Պապական գահը կ'սատէին. Ասոնք յետին աստիճան ա-
 նարգ ու խիստ վեսասկար բարուց տէր եւ ըստ ամենայինի
 ապականեալ ըլլալովնին մէյմէկ հրէշ էին ». (Տարեգիր
 յամի Տեառն 827)։ Ուրեմն Լուսաւորչ Հայոց բոցն՝ հնացին
 գուցաւ էր ջանց ըսելնին այն աստիճան սուտ է, ինչ աստի-
 ճան որ իրաւամը է Մեծն Գրիգորիոսին՝ ինքզինքնին գլու-
 խիւնցոց եւ ընդհանրական Եպիսկոպոս կոչողները չար՝ հերետի-
 կոս՝ հայհոյիչ սատանայական եւ Քրիստոնէութեան հա-
 կառակ մարդիկ անուանելը. նոյնպէս ալ Կարտինալ Պա-
 րոնիոսին ըսածները։

Երրորդ՝ սուտ է ան ըսած խօսքը թէ՝ « ամենէն զբաւու-
 բարոյականութիւնը Պապական գրութեան մէջ միայն կ'գըտ-
 նուի, անկէ գուրս գանուած բարոյականութիւնը շատ
 ուկար է »։ Սակայն նոյն իսկ դրութիւնը ընդունող հը-

ոռվմէական՝ պատմիչներն ալ ճիշդ ասոր հակառակն ըլւլալ կ'ցցունեն՝ անոր ամենափառաւոր եւ կատարեալ զօշը բութիւնովը պսակուած դարերուն մէջ։ այսինքն՝ անոր ծնած է։ դարէն մինչեւ ժԶ, դարը։ (վասն զի աս դրութիւնը ուրիշ կերպարանք առաւ Լուտերէն ետքը)։

1. կ'ցցունենք ան ամեն դարու մէջ գտնուած ընդհանուր ժողովարդութիւն բարոյականութեանը, որ աս Պապական դրութեանը ազդեցութեանը տակն էին։ Ասիկայ ցցունելու համար բերած վկայութիւննիս Ճոյայի Քաղաքավարութիւն դրբէն է, որ աշխարհաբառ հայերէնի թարդմանած է Պատուելի կոչուած Պրուսացի Չամուրձին։

2. եւ Թ. դարուն մէջ « կ'երեւի որ, կ'ըսէ, Գաղղիայի մէջ քանի մը վանքեր կային որ ողջախոհութեան դէմ մեղքեր եւ տղայ անցնելներ պակաս չէին »։ Սուրբն Վոնիփակոս կ'պատմէ, որ « Ինկիլիզ ազգին խաթունները կրօնաւորու հիները Հռոմուխտի երթալով՝ իրենց ողջախոհութիւնը կ'կորսնցնէին »։

ԺԴ. դարուն մէջ « Կրօնական բարեպաշտութիւնը՝ տգիտութիւնով՝ օրէնքներով եւ սովորութիւններով բարուց ապականութիւնը շտկելու կարող չեղաւ։ 1096 էն մինչեւ 1291 թիւը՝ բազմաթիւ մարդիկ կրօնական նախանձով վառուած զէնք կառնէին սուրբ Գերեզմանը իրենց իշխանութեան տակ առնելու համար։ շատ դարշելի մոլորութիւններու տեսարան եղաւ ամեն տեղ։ Ուխտաւորները ու խաչակիր զօրքը Եւրոպայի մոլորութիւնները Ասիա, Ասիայինները Եւրոպա տարին։ Շատ հեղինակներ կ'գրեն որ բերդի եւ քաղաքի տէր պարոնները իրենց իշխանութեանը տակ եղողներուն մէկը հարսնիք մը ըներ նէ՝ իրաւունք կ'սեպէին հարսը առաջին դիշերը իրենց տունը առնել։ Աս սովորութիւնս կար մինչեւ ժէ։ դարը Եւրոպայի մէջ։

ԺԴ. դարու մէջ Կարոլս Գեղեցիկ ըսուած իշխանին օլը՝ Կապոնեայի պատմութիւնը անհարազատ զաւակնեւ

ըու եւ աղջկորդիներուն ոտք ելնելին կ'պատմէ , ըսելով .
“Ասոնց ոտք ելնելնուն պատճառն էր , որ իրենց հօրը
բերդը հօրերնուն հարազատ տղոցը ձեռքէն առնեն ” .
Ամենեւին երկբայութիւն չվերցներ , որ գեպ ’ի ժէ . դա-
րուն կէսերը ասանկ թոյն շնելու եւ ծածկապէս մար-
դու տալու եւ սպաննելու սովորութիւնը շատ տարած-
ուած էր Հռոմեւ նարօլի . Թրանսայի մէջ եւ մասնաւո-
րապէս Փարիզ քաղաքը էն ծայրի աստիճանը հասած էր
1670 թիւին . . . . . Ահա աս էր Բարեհանուր ժողովուղարքէն ։
2. Յցունենք Պապական դրութեանը մէջ գտնուող
էինչյականաց բարյականութիւնը :

Ժ. դարուն մէջ Պէթինել՝ 900 թուէն ետքը տղիւ-
տութիւնը՝ մարդուս բարուց վրայ ի՛նչ ազդեցութիւն
ընելը խօսած ատենը , կ'ըսէ թէ՝ տղիտութեամբ գրքեր ,
ուսմունք եւ լեզուագիտութիւններ կորսուեցան . Քրիս-
տոնէական եւ քաղաքական օրէնքներն ալ մոռցուեցան .
Քրիստոնէական վարդապետութիւնը ու բարյականը մինչ-
չեւ ժողովուրդին հովիւներուն , եկեղեցւոյն պաշտօն-
եայներուն ալ մոքէն ելան , մանաւանդ որ աւրողը իրենք
եղան : Ուստի առաքինութիւններն ու մոլորութիւնները ի-
րարմէ տարբերելու շատ բան չմնաց . շնութեան , մարդաս-
պանութեան , սզբապղծութեան յանցանքները այնքան
թեթեւցան , որ հարուստները ստակ վճարելով թողու-
թիւն կ'գտնէին , հզօր մարդիկ առանց ստակի ալ կրնա-
յին թողութիւն առնել . Բան գիտնալը՝ ծիծաղելի եւ
պախարակելի բան մը եղած էր . նոյն իսկ օրէնքները եւ

* Քրիստոսական դրութեանը մէջ գտնուող մենք Լուսա-
ւորչական Հայերս՝ Մանաւար զարդարութիւններ կրնանք ըսել մեր
եկեղեցւոյն մէջ երբեմն գտնուած մէկ քանի մարդկանց , ե-
րիցանց , վարդապետաց եւ կաթողիկոսաց փառասիրութեան
դորձերը , ոչ թէ Պապականուող :

դատաւորներն ալ համարձակութիւն եւ աղատութիւն կու տային ասանկ գէշութիւններու . . . . Բլագինա , Գեներբարդոս , Սգելլա եւ Բարոնիոս եկեղեցական պատմիչները կ'ըսեն թէ՝ աս ատեններս բոզերը այնքան շատ էին , եւ խօսքերնին այնքան անցուկ էր , որ մեծամեծ պաշտօններ տալու մարդոց ընտրութիւնն ալ ասոնց միջնորդութեամբը կ'ըլլար . եկեղեցական մեծեր ալ կրնային դնել . Ինկիլիզի Ետկարտ թագաւորը իր թագաւորութեան բոլոր մեծերը մէկտեղ կանչելով՝ մեծ ժողովք մը ըրաւ . ան տեղը ճառ մը խօսեցաւ , որուն մէջ բոլոր հասարակութեան գայթակղութիւն տուող մոլորութիւնները եկեղեցականաց վրայ կ'ձգէ , եւ իրենց գինովութիւնը , խաղ խաղալը եւ անպարկեշտ լրութիւննին երեսնին կու տայ , եւ առանց խօսքով ծածկելու յայտնի կ'ըսէ , որ եկեղեցականաց ընակարանները բոզանոց են դարձեր . . . .

ԺԱ. դարուն մէջ՝ 1003 թուեն մինչեւ 1099 թիւը քսանէն աւելի ժողովքներ եղած են , որ եկեղեցականներուն անկարդ վարքը շտկեն թէ՝ քահանաներուն եւ թէ կրօնաւորներուն : Այս ժողովներուն կանոններէն կը սորվինք թէ՝ քովերնին շատ ալ կնիկ մարդիկ կ'գտնըւէին . անհարազատ աղայք ալ կ'ունենային , եւ ամենը մէկ տեղ կ'բնակէին . . . . Հասարակաց վարքին գէշութիւնը շատ մարդու ալ հաւտացուց թէ աշխարհիս վերջը մօտեցած է :

ԺԱ. Եւ ԺԲ. դարերուն մէջ՝ մարդ մը ասոնք տեսնելով կրնար ըսել որ գողութիւնը , կին յափշտակելը եւ բռնադատելը ան ատեննուան պարօններուն իրաւունքը եղած էր . Աղջիկներն եւ կնիկները վանքերուն քովերէն անցնելու ալ ապահովութիւն չունեին : Կրօնաւորները մէկ որս մը բռնելու որ ըլլային , որաը ձեռքէն չփախցընելու համար՝ վրայ եկողին գէմ կ'կենային . եւ թէ որ գլուխնին շատ նեղի գար նէ , վանքին պատին վրայ սուրբի մասունք կ'բերէին , եւ ան ատենը սովորաբար ան վան-

քին վրայ գացողները՝ ջերմեռանդ պատկառանքէ մը թրունուելով ետ կ'քաշուեին, վրայ քալելու չեին համարձակեր . . . . Նոյն մատենագիրը ուրիշ մէկ տեղ մ'ալ ասանկ կ'ըսէ . . « Մէջ մ'ալ ժ՞ . գարուն վրայ աչք նետենք նայինք : Հաղար կերպ անկարգութիւններով աղտոտեցաւ աս դարս, որ ետքի գարերուն ալ օգտեց : Ան ատենները անանկ եկեղեցականներ կ'տեսնուեին, որ հագուստի անպարկեշտութեան հետ աւելի պախարակելի վարք մ'ալ ունեին . գինետուն կ'երթային, գաղանամարտութեան եւ մենամարտութեան աեզերը կ'մտնէին, եւ յայանապէս հարճ կ'սնուցանէին՝ ան ալ մէկ հատ մը չէ . . . . . :

ԺԵ. Եւ ժ՞ . գարերուն մէջ բարուց ապականութիւնը այնքան ընդհանուր եղած էր, որ Խնկիլեղի Ընկերի կոս թագաւորին առաջարկեցին թէ՝ շնութեան առաջը առնելու մէկ հատիկ հնարք՝ յանցաւորը մեռցնելն էր : Երբ վարուց աւրուելու նշան կ'տեսնեմք եկեղեցականներուն մէջ, որ ժողովրդեան հովիւ եւ օրինակ պիտի ըլլան, իրաւունք ունիմք անկէ հետեւցնելու թէ՝ ժողովրդեան մէջ շատ աւելի եղած պիտի ըլլայ, եւայլն եւ այլն : Այս ափս բաւական թողըլլայ Պապական եկեղեցւոյն ելլուց այս բարոյական այս առաջանաւունքն ընդհանուր առաջանաւունքն էն համար բերած վկայութիւննիս :

Պապական գրութիւնը իր փառքովը եւ իր զօրութիւնովը պատկանուած այնքան գարերը, ի'նչպէս գիտութիւնը՝ ապականութիւնը եւ մոլութիւնը հաստատաւածէ՝ տիրապետած էր թէ՝ ժողովրդոց եւ թէ՝ եկեղեցականաց վրայ, եւ թէ՝ Հռոմի մի՝ սուրբ՝ ընդհանրական եւ առաքելական երեւակայեալ եկեղեցին ի'նչ բաներուաման եղած էր :

Մենք մեր վկայութիւնը յառաջ չըերած, ամեն բարոյական մարդ կրնայ իմաստամիրել այսպիսի խոցու մարմնոյն գլուխը ի'նչ վիճակի մէջ գտնուիլը : Պապերուն՝ եւ կեղեցւոյ անսխալ գլուխներու բարքն ալ ան աստիճան

ապակմանած աւրած էր, որ մենք ալ Օդօ կայսեր հետ
 կ'ըսենք թէ եթէ թատրոնի խաղարկուի մը համար պատ-
 մուի նէ մարդ շատ կ'ամչնայ: Քայց մենք ոչ միայն կա-
 մչնանք, այլ եւ Հայկական հրապարակը պարտած տես-
 րակներուն հեղինակացը ամբողջ Հայոց ազգը մէկ խօս-
 քով դժոկաքը խրկելու անգթութեանը եւ տմարդու-
 թեանը դէմ՝ մարդավար եւ քաղաքավար գանուելով
 զանց կ'ըսենք անոնցմէ ամեն մէկը յականէ անուանէ իւ-
 րենց պղծագործութիւններովը, սրբապղծութիւններու-
 վը եւ ազգապղծութիւններովը հոս յիշատակել, զորոնք
 եարդինալ Պարոնիոսին ըսածին պէս ականատես չեղողը
 շատ դժուարաւ պիտի հաւատայ: Զորն ասեմք կամ զոր-
 մէ ճառեմք, զի անթիւ են Պապական տոսկալի գրութեան
 մէջ գտնուած ժողովոդոց, քահանայից, վարդապետոց,
 եպիսկոպոսաց, սրբապան եւ անսխալ Պապից առ հասա-
 րակ սրբապղծութիւնները, ազգապղծութիւնները, մար-
 դասպանութիւնները, եւ ամեն տեսակ եղեռնադործու-
 թիւնները, այնպէս որ Հոռմի եկեղեցւոյն մէջ մեծ ա-
 նուն ունեցող Տ. Խոբէնս անուն Գաղղիացի մատենադիւ-
 րը՝ որ ՓԶ. դարուն մէջ կ'գանուէր, սա վկայութիւնը
 կու տայ: Ստակէ ՚ի զատ ուրիշ ամեն բան ներելի է յա-
 փշտակել: ամեն արգիլեալ բանի հրաման կայ: Գրեթէ
 ամենեւին արգիլեալ բան չկայ, որ սատակով գործածելը
 ներելի չըլլայ, ինչպէս որ Հոռասն ալ իր դարուն համար
 կ'ըսէ: ամենէն մեծ մեղքն՝ որ կրնայ մարդ գործել նէ,
 աղքատ ըլլալն է: Ամօթալի՛ պատմութիւն . . . Քահա-
 նայից հարճ պահելու թոյլտուութեան գինը միայն 10
 շեմինկ 6 բէննի էր, որ 60 զուրուշի չափ կ'ընէ: Ահա
 ան մտմտուքներն ընտղին ըսած և ամենազբանու-
 նիւնը՝ սբունեան օբննակը՝ տառափնուունեան տառակէզնէրը եւ տառ-
 ափնի դիւցապանները Պապական եկեղեցւոյն ծոցը ՚ի գունուին ո խօսքերը
 եւ Հոռմիական պատմչաց տուած հակառակ վկայու-
 թիւնները ՚ի միասին Սանքէսին եւ Խաքօպորին տանելու

է, որ անոնք իրենց նուրբ մեկնութիւններովը պարզաբար նեն : Մենք ամեն ծառ իր պտղէն ճանչնալու սկզբմամբ, Պապապադաւան եկեղեցւոյն ամենազբանուր ըսուած բարյա խոսութեանը իր գործքերէն ճանչնանք, առանց անոնց տուած նուրբ մեկնաբանութեանը :

Յարդի՛ ընթերցողք, Հռոմէական մատենագիրներուն տուած վկայութեանցը մէջ դիտելու արժանի ամենաաղլիսաւոր կէտ մը կայ, որ սա հետեւեալն է : Անոնք՝ Հռոմէական եկեղեցւոյն անառակութեան անդիի ծայրը հասած ցցունելու ատեննին, միանգամայն կ'ցցունեն կոր թէ՝ Հռոմայ եկեղեցւոյն ամենահաստատ կարծուած Պապական յաջորդութեան շրթային օղակը՝ թէ՝ բարոյապէս եւ թէ՝ օրինաւորապէս բրթած է . ինչպէս Կինեպլանդ Հռոմէագաւան մատենագիրը՝ 1035 երորդ տարւոյն վրայ խօսած ատենը ասանկ կ'ըսէ . « Ահա աս օրերս Պապերը ոչ թէ ըստրութեամբ՝ այլ կայսերներուն կամուլ Պապութիւն առ նելնուն համար՝ մէյմէկ հրէշ են : Այսպէս օրինաւոր յաջորդութեամբ վերջացաւ . Անտիքոս թագաւորին օրովը Հրեհց ժողովուրդներուն մէջ եղածին պէս » . Աս մատենագիրը իրաւունք ունէր այսպէս ըսելու . Երբ Պետրոս առաքելոյն երեւակայական գահուն վրայ մի եւ նոյն ժամանակ իրար բանագրող եւ իրար սատանայ կանչող երեք Պապեր կ'նստէին նէ՝ անոնցմէ սրբ Պետրոսի օրինաւոր յաջորդը պիտի սեպէին . Կամ անոնցմէ միայն մէկը օրինաւոր յաջորդ պիտի սեպէին կամ երեքն ալ տաքընաւոր : Եթէ այս ինչ Պապը օրինաւոր սեպէին՝ անդիէն միւս երկուը այն օրինաւոր յաջորդ սեպուածը սատանայ կոչելով՝ թէ՝ անիւ կայ եւ թէ՝ անոր եկեղեցիները կ'բանագրեէին . Եւ որովհետեւ Պապական եղողը՝ Պապը անսխալ ճանչնալու է, ուրեմն միւս երկու Պապերուն անսխալութեամբը Պապա կան եղողը՝ կամ օրինաւոր յաջորդ սեպած Պապը սատանայ կոչելով բանագրեալ սեպելու է, եւ կամ երկու անսխալ Պապերը՝ օրինաւոր սեպած Պապին անսխալու-

թեամբը ինքն ալ սատանայ եւ բանադրեալ սեպելու է . Աս անլուծելի խնդիրը մարդուս բանականութեան դէմ գալուն համար՝ անուրանալի Շմարտութիւն մըն էր հետեւյնելը թէ՝ ըլլաւառ յաջորդունիւնը Հուստակն եկեղեցն օրինառապէս վրչայունը է . Մինչեւ հրմայ Հռոմէական մատենագիրներէն մեր յառաջ բերած վկայութիւնները՝ Պապական դրութիւնը ծնող է . դարէն՝ մինչեւ Բողոքականութիւննը ծնող ժք . դարուն Հռոմէական եկեղեցւոյն բարոյականի Ըստանառ առաջանառնիւնը ցցունելու համար էր , եւ ոչ թէ Մանաւառ զարդուղւնիւննէր . Բայց կը ցաւինք ըսել թէ՝ առ եկեղեցին իր բարոյական տրամադրութիւննը բոլորովին խանգարած ըլլալուն դոհ չըլլալով՝ անկէ ետեւ անոր վրայ այնպիսի վարդապետութիւններ եւ սկզբունքներ ալ աւելցուց , որ կարծես թէ աս եկեղեցին միտքը դրած էր Քրիստոնէութիւնը թէ՝ բարոյականօրէն եւ թէ՝ վարդապետօրէն խանգարել վարձգել .

Երբ Պապական եկեղեցին Եւրոպայու մէջ երեւան երած Բողոքականութեան երեսէն սոսկացած կ'սարսափէր , երբ եկեղեցին օր օրի վրայ կ'պարսպուէր , ու Պապին թէ՛ հոգեւոր եւ թէ՛ մարմնաւոր իշխանութեանց մեծ զօրութիւնը կ'կործանէր , ահա Իգնատիոս Լոյօլա Հռոմի ան նշանաւոր ախոյեանը ծնաւ 1491 ին . Ասիկայ 1513 ին Գաղղիոյ եւ Գերմանիոյ մէջ եղած պատերազմին դէշ վիրաւորուելին եւ ըուընդնալէն ետեւ՝ որոշեց , որ զինուորութիւնը ձգէ՛ սուրբ մը ըլլայ . Երուսաղէմ գացած ըլլալով՝ որպէս թէ հոն յայտնութեան մը հանդիպած՝ իր միտքը դրած Յիսուսեան անունով ընկերութիւնը կազմելու դիտաւորութեամբ հայրենիք դարձաւ , ու փոքրիկ ընկերութիւն մը կազմեց . Լոյօլային կազմած ընկերութեան նպատակն էր մարդուս անձնական կամքը՝ խղճի եւ մտայ ազատութիւնը գերի ընել , զանի ըկ դործարանաւոր մեքենայի մը դարձընել , Բողոքականու-

թեան՝ Հոռոմի եկեղեցին մէկ դոնէն պարսպածը միւս
դոնէն լեցընել, եւ Պապին վիրաւորուած եղջեւիները
բժշկելու համար գեղ եւ դարման գանելու ենել: —
Բայց ի՞նչ միջոցաւ յառաջադոյն բացուած վերքին վրայ
աւելի վտանգաւոր վէրը մ'ալ բանալով:

Բասկալ գիտնական եւ ջերմեռանդ Հոռոմէականը
աղէկ տեսնելով եւ զգալով Հոռոմի եկեղեցւոյն վարդա-
պետութեանց եւ բարոյականի խանգարմանքը, թէպէտ
եւ շատ ջանք ըրաւ օգնութիւն մ'ընել, սակայն զուր
աշխատութիւն եր ըրածը: Աս նպատակով իր գաւառաւ-
կան նամակները զրեց Յիսուսեանց բարոյական եւ քա-
ղաքական սկզբունքները ցցունելու համար: Բասկալի
Խորհրդածութիւնը Հայերէն լեզուի թարգմանուած է,
ովոր կ'ուզէ անոնց վրայ ընդարձակ տեղեկութիւն ըս-
տանալ, թող կարդայ անիկայ որ աղէկ հասկրնայ, թէ
Պապական դրութիւնն՝ իր նեղն ինկած օրերը իբրեւ հո-
գեղերծ խարսխի (Ճան գութարան տէմիրի) ի՞նչպիսի
վարդապետութեանց եւ սկզբանց ապաստանած էր, ու
բանց մէկ քանին մենք ալ յառաջ պիտի բերենք հոս տեղ
Հոռոմի եկեղեցին իր բարոյականի խանգարմանը վրայ վար-
դապետութեանց խանգարումն ալ աւելցնելը ցցունելու
համար, ուստի:

Զորրորդ՝ սուտ է ան ըսուած խօսքը, թէ “Քի՞նո՞ւ
նեսունիւնուն մէջի առնենէն առելի ճէշը առաջնութիւնուն մէջ զարդարութիւննունը,
առնենէն առելի գոփուուի զդացմանունը: Արդաշարք ունեաւանելուն ևս մի
բալեւ յաղընութիւնը միայն Հառոմի եկեղեցւոյն մէջ գոյած է”:: Բայց
առ եկեղեցւոյն անկեղծ և հաւատարիմ մատենագիր-
ները ճիշդ անոնց հակառակները կ'գտնեն, ինչպէս.

1. Հասանականունեան զարդարութիւննունը, որով երկու ներ-
հակ բաներ մի եւ նոյն ատեն կրնան երկուքն ալ հաւա-
նական ըլլալ եւ հետեւաբար ապահով:

2. Հերերէտիկով ճը երդմանը եզա՞ծ խոստմանուն առջելու սիլբանունը:
Սիծիաման կայսրը Կարուս Ե. ին թարգմանութեան օրը՝

Երդմամբ խոստացեր Եր Սպանիայի մէջ գտնուող Մուրելը պաշտպանելու : Բայց Կղեմէս Է. Պապը ստիպեց զինաքը որ ան ահեղ երդումը աւրէ , եւ ան խաղաղ եւ հընազանդ Մահմէտականները միլիոններով աքսորէ , կամ Սրբաքննութեան սոսկալի տանջանացը մատնէ : Աս մէկ կայսրի մը ըրած ամենաանարդ եւ անդութ եղեռնադործութեանը լիակատար ներողութիւն տուաւ Պապը : Երդմամբ հաստատուած խոստման զանցառութեան ինչ անարդ բան ըլլալը՝ հեթանոս կռապաշաները Հռոմէական անսխալ եկեղեցւոյն անսխալ Պապէն աւելի զգացած են : Կանայի պատերազմէն ետեւ՝ Աննիբաղ իր բըռնած զերիներէն տասը հոգի Հռոմէ խրկեց , որոնք երդմամբ խոստացած էին , որ եթէ ուրիշ բազմաթիւ Հռոմայեցի զինուորաց համար փրկանք չկարենան ընդունիլ , իրկին ետ դառնան : Հռոմի համարակալները աս երդման վրայ հաստատ չկեցողները վատահամբաւութեան դատակնիքովը նշաւակեցին , եւ մինչեւ իրենց կենացը վերջը ժողովրդեան ամենաստորին կարգը դասեցին :

3. Արդայտադառնունեան որդօնունիւն : Յակոբոս Կղեմէս անուն կրօնաւոր մը Գաղղիոյ թագաւոր Հենրիկոս Գ. ը որ Պապին հետ կռիւ ունէր , սպաննելուն համար՝ ինքն ալ սպաննուելով ոււրբի եւ մարտիրոսի կարգն անցաւ Հռոմի Պապի եւ եկեղեցականաց ձեռքովը :

4. Դիտաւորունիւնը ուղղէ լու վարդապետունիւնը : Անով մարդ կրնայ ամեն չարութիւն գործել , միայն թէ չարութիւն մը գործած ատենը՝ անոր հակառակ բարի գիտաւորութիւն մը ունենայ : Զորօրինակ , ան մարդը՝ որ ուրիշէ մը ասպամկ ուտէ , կրնայ ան զարնողը մեռցընել , բայց չէ թէ անկէ չէկէ առանելու դիտաւորունիւնմէ , այլ վարդապետունիւննե խալսելու դիտաւորունեամբ : Յիսուսեան ընկերութեան փառքը եւ պարծանքը եղող մեծապատիւ Մոլինան կ'ըսէ , թէ « ինքը չհամարձակիր դատապարտել ու մեղաւոր սեպէլ ան մարդը , որ կը մեռցընէ ու »

ըիշը մէկ սոկիի կամ անկէ պակաս արժողութեամբ բան
մի իրմէ գողնալու դիտաւորութիւն ունենալուն համար
(Հատու Դ. ձառ. Գ. Վիճ. 16). Թօններոս, Մոլինան, Էս-
քօպար, Պէքան, Արծինալտոս եւ շատ ուրիշները մի եւ
նոյն խօսքով կ'ըսեն, թէ «եկեղեցականներուն ու նաեւ
կրօնաւորներուն Գուշնելու հրաման կայ, ոչ միայն իրենց
կեանքը, այլ նաեւ իրենց ստացուածքը պաշտպանելու
համար» (Հատ. Ե. Վիճ. 36. Թ. 48).

Յ. Սանեացողներուն համար կանոններ։ Անոնք թէ որ
բաւական ստացուածք չունին չափաւորապէս ապրելու,
ու իրենց պարտքը վճարելու, անոնց հրաման կը տրուի
ստացուածքնուն մէկ մասը պահել, ու իրենց պարտատէր
ներուն առջեւ զիրենք բացը ելած ցցունել։ Էսքօպար՝
Յիսուսեանց հեղինակներէն ժողվելով, իր երրորդ ճառին
մէջ սա հանրական կանոնը կ'գրէ. «Ամօթալից ճամբա-
ներով վաստըկուած ստացուածքը, ինչպէս է սպաննու-
թիւնը, տնիրաւ վճիռը, անպարկեշտ գործողութիւնը
եւայլն, մարդ կրնայ օրինաւորապէս ժառանգել, ու բը-
նաւ պարտական չե գանոնք ետ տալու»։

Յ. Յնութեան համար կանոն։ «Խզճմտանքով ու բա-
նաւոր իրաւունքով մարդ պարտական է աւելի բան վճա-
րել գաղտուկ շնութեան, քան թէ յայտնի շնութեան
... նոյն բանը հասկընալու է կուսի՝ կարդուած կնկան
ու մայրապետի վարձուն ալ, Թիլիուցիոս (Ճառ. 31. Գլ.
9. Թիւ 221)։

Դ. Բացարձակ հրաման սպանութեան։ «Հրաման կայ
երկդիմի բառեր գործածելու, այնպէս որ՝ ուրիշներ
կերպով հասկցընէ, ու ինքը ուրիշ կերպ հասկընայ,
ինչպէս որ Սանքէզը կ'զրուցէ (Գործ. Բար. Գլ. Զ. Թիւ
13) նաեւ «Մարդ կրնայ երդումընել, թէ ան բանը չե
ըրած, թէ եւ անիկայ իրաւունէ ըրած ըլլայ, ինքը մըտ-
քին մէջէն անցընելով թէ՝ անիկայ այն ինչ օրը չե
ըրած, Մէկ մարդ մը ստախօսութենէ խալսելու համար

աս կերպով երդում ընելու է : Ես է երդում՝ կ'ընեմ, որ
առ բնաւ չեմ ըստ բարձր ձայնով ըսելու է, ցած ձայնով
ալ այսօք պէտք է ըսէ : աս կերպով Շշմարիար ըսած կը լու-
րայ ու ստախօս չըլսար : (Ֆիլիուցիս Ճառ Խէ. Գլ. ԺԱ.
Թիւ 328):

8. Կուսադադութեան հրաման : « Երբ աս բանը կ'ըլլուի
աղջիան համահաճութեամբը, թէպէտ եւ անկէ հայրը
գանդատեկու պատճառ ունենայ, ու թէ՛ աղջիկը եւ թէ՛
ան մարդը՝ որուն հետ որ շնութիւն ըրաւ, անոր անիւ-
րաւութիւն մը ըրած չեն ըլլար . . . վասն զի աղջիկը
ինչպէս որ իր մարմնոյն տէրն է նէ, այնպէս ալ իրեն կու-
սութեանը տէրն է . իրեն աղջէկ երեւցած բանը կընայ իր
մարմնոյն ընել, միայն մեռցնելէն կամ իր անդամները
կտրելէն ետ պիտի կայնի » : (Հայր Պանիին՝ Բովանդա-
կութիւն Մեղայ ըսուած դրին մէջ երես 148) : Աս բա-
նին վրայ հեթանոս Բանաստեղծի մը դադափարը՝ ուղ-
դափառ կաթուղիկէ Աստուածաբաններուն դադափարէն
հաղարապատիկ մաքուր է . քանզի անիկայ կ'ըսէ թէ՛
« Մէկ աղջկան մը կուսութիւնը բոլորովին իրեն չփերա-
բերիր, մէկ մասը իր հօրը, ու մէկալ մասն ալ իրեն մօրը
կ'վերաբերի, եւ առանց անոնց հաւանութեանը անիկայ
չ'կրնար տալ, եւ ոչ իսկ ամուսնութեան համար » :

Ահա՛ սիրելի ընթերցողք, Պապական եկեղեցւոյն
մէջ գտնուած, ամենէն առելէ ծիլլ առավելութեան վարդա-
պէտութեաններուն հակառակի մալունեան վարդապէտութեանները . առ-
մանէն առելէ քահուէ զդացմանց հակառակի բարոյակոն անդայութեա-
նը եւ սրբութեանի անդայութեանները ինչպէս պայծառ կ'տես-
նուի կոր ան ամենուն որ տեսնելու համար աչք ունին :

Հինգերորդ՝ սուտ է ան ըսուած խօսքը թէ՛ եռու-
պան, Աշերիկան նույն Հայելը Հառուն, այսինքն՝ Հռոմեական
եկեղեցին առնին էր լուսուարութեանը եւ ամեն ստոմունէլ : Աս
ստութեանը վկայ են անոնց իրենց դպրոցաց մէջ գոր-
ծածուած դաստիարակութեան ոճը՝ եւ եկեղեցւոյն լու-

սուռութեան եւ ուսման դէմ ունեցած թշնամական բոլոր գործերը եւ գործածած ամեն հնարքները եւ բըռանութիւնները։ Աս ստութիւնը ցցունելու համար մէյ մը Պապական գրութիւնը գարերով թաղաւորած երկիրները աչքէ անցնենք թէ՝ ի՞նչպէս էր անոնց գաստիարակութիւնը, եւ հասարակութիւնը ի՞նչ աստիճան լուսաւորութիւն եւ կրթութիւն ունէր։

Խտալիայի՝ Սպանիայի՝ Փորթուկալի եւ հարաւային Ամերիկայի մէջ առ հասարակ տղիտութիւնը տիրապետած էր, Պապականութեան լծէն ազատուած երկիրները ուսման եւ կրթութեան մէջ հսկայաքայլ յառաջ դաշած ատեննին։ Բարեկարդ գրութիւնով հաստատուած գպրատուն մը չկար, Ան ատենը ռամիկ ժողովրդոց տըգէտ մնալը բարի կ'սեպուէր, որ ջերմեռանդ եւ եկեղեցւոյ հնապանդ մնան, Կ'վախնային որ միտքերը լուսաւորուելու ատեն Պապականութեան լծէն ազատելու հնարքը փնտոելու ետեւէ կ'ըլլան։ Ասոր համար զանց կ'ընէին հասարակ մարդոց կրթութիւն տալը, եւ անանկ անյաղթելի արգելքներ դրին լուսաւորութեան եւ դաստիարակութեան հասնելու ձամբուն վրայ, որ բարի կը թութիւն առնելու մեծ բաղանք ունեցողներն ալ յուսահատ մէկդի կ'քաշուէին։ Պապական երկիրներուն դաստիարակները Յիսուսեանք ըլլալնուն համար բարձրագոյն գպրոցները եւ վարժարանները ըստ մեծի մասին անոնց ձեռքն էին։ Յիսուսեանց՝ Պապական դաստիարակաց լուսաւորութեան եւ կրթութեան համար բռնած ոճերնին՝ մինչեւ հիմայ Պապադաւան երկիրները ի՞նչ ողբալի վիճակի մէջ ձգած ըլլալնին ցցունելու համար մէկ քանի հըռչակաւոր Հռոմեականներէ արժանահաւատ վկայութիւններ յառաջ բերենք, որոնք անձամբ բանին մէջն ըլլալով աղէկ որոշմունք ըրած են եւ մեղ ալ համարձակ ցցուցած են։

Քուզան՝ մեծահամբաւ Գաղղիացի վիլիսովիան Յիւ

սուսեանց վարժաօրաններուն ու ձեմարաններուն վրայ խօս
սած ատենը կ'ըսէ թէ՝ « Յիսուսեանք ան իրենց պարա-
ծանք ըրած քաջ դաստիարակութիւնն տալու ձարտա-
րութիւնը ուրիշ բան չէ, բայց եթէ պատանեաց վարքը
լրտեսելու անարգ դրութիւն մը • աղէկ ոճով բան մը
սորվեցուցած չունին դպրոցներնուն մէջը • Եատ ծախս
քեր կ'ընեն, շատ աչք խարող եւ սնուոի հանդէսներ
կ'կատարեն ՚իցոյց, տղայոց ծնողքը խարելու համար » :
Միշէ Գաղղիոյ վարժապեաններէն մէկը կ'ըսէ • ԱՍկէ ա-
ւելի ի՞նչ բաղձալի բան կայ Յիսուսեանց, որ այնպիսի
դպրոցներ ունենան, ուր բան սովորեցնելու հարկ ըլլայ
եւ բան սովորեցնող պէտք չըլլայ • Հազիւ հաղ կինանք կոր
իմանալ ընդգէմ օրինաց ատ ամրափակ ձեմարաններուն
մէջ ինչ դառնալը, ան ալ՝ յառաջ բերած պտուղներ-
նուն վատութենէն : Ասոնց վրայ ունեցած ծանօթու-
թիւններնուն մէկ մասն ալ դաստուութեան դրբերնեն-
է, գեր ՚ի վերոյ ժան զաւենացն անարդ եւ ամէն անու արհամարնեալ հեր-
ժենէն, զորոնք դժբաղդ նորընծայ քահանաները անհրա-
ժեշտ պարտքի տակ են սորվելու « (Երես 4) » : Ուրիշ
տեղ մ'ալ կ'ըսէ • « Ուրիշ բան չէ ըրածնին, բայց միայն
տեսարաններ, հանդէսներ, ակատէմական տուսերամար-
տութիւններ եւ հոգեւոր մենամարտութիւններ • Ի՞նչ
հրաշալի բան, որ մէկ մարդ մը այնչափ գրականութեան
զբաղելէն ետեւ, ինչ որ էր նէ՝ նոյն իսկ դատարկ մոքի
աէր մարդը մնայ: Ասոր գաղտնիքը Յիսուսեանց ընկե-
րութեան դաստիարակութեան ոճը գիտես նէ՝ կ'տեսնես:
Անսահման աշխատութիւններ կը բեռնաւորեն դաստի-
արակածներնուն վրայ՝ բոլորն ալ անպտուղ • կրակին մու-
խովը կ'խարխրեն իրական լուսաւորութենէ հեռու պա-
հելու համար • անշարժ կ'կապեն մարդը և անանի կ'երեւ-
ցընեն, որպէս թէ գրական եւ փիլիսոփայական յառա-
ջադիմութեան մէջն է: Պապական դաստիարակ Յիսուս-
եանք՝ ինչ կերպ լուսաւորութիւն կը թութիւն տալեր-

նին՝ իրենց ջատագով Զերուդդին ըստ բաւականին կ'իւ
 մայնէ մեզ, ըսելով թէ՝ « Ինտոր որ նորածին մանուկը
 խանձարլօք կ'փաթտենք, օրօրոցքը կ'դնենք՝ որ շխակ
 մեծնան, անոր պէս ալ հարկ է որ՝ եթէ ներելի է ըսել,
 տղոց կամքը պղտիկուց կապենք, ցուպի եւ դիու պէս ը-
 նենք, որ մեծնան նէ կասարեալ հնազանդութիւն ընեն »:
 (Արո՞ւ, Աստուծոյ, չէ՛ հապա՞, Պապին եւ կղերներուն)
 նաեւ կ'ըսէ Միշլէն, թէ « Հնարաւո՞ր բան է որ միտքը՝
 բանականութիւնը մեռած կամքով կենդանի մնայ. Ի՞նչ
 նշանաւոր մարդիկ հանեցիք աս 300 տարուանս մէջ . . .
 Ամբարշտութիւն չէ՞ աս հրէշ ձեւայնելու արհեստը հոգ-
 ւոյն վրայ ալ բանեցնելու, ըսելով թէ՝ ձեռքէդ պիտի
 առնենք՝ ան բոլոր բաները որ քու էութիւնդ է, եւ ա-
 նով ես՝ ինչ որ ես նէ, կամքդ ու ազատութիւնդ. Այդ-
 պէս անպիտան պիտի մնաս, մենք իրեւ մեքենայ քեզ
 պիտի գործածենք. իսկ դուն քու վրադ իշխանութիւն
 պիտի չունենաս բնաւ » (Միշլէ. Երես 336): Բաելէ որ
 Պապական եկեղեցւոյն տղոց միտքը լուսաւորելու եւ կը-
 թելու միմիայն ոճնէ, են առաջ տղին կամքը՝ միտքը եւ
 հոգւոյն գործողութիւնները կապել եւ խղճի ազատու-
 թիւնը իրեն գերի ընել. բայց երբ կ'նային որ ան խիստ
 հալցեն տակաւին ազատամիտ ելաւ տղան, կ'ըսեն ա-
 նոր թէ՝ ահա՛ դուն լուսաւորուեցար, կըթուեցար,
 սորվեցար, փիլիսոփիայ եւ Աստուածաբան եղար, ե՛րթ-
 ՚ի տուն քո խաղաղութեամբ, դուն բան չունիս աս մեր
 միաբանութեանը մէջ. Բայց երբ կ'գիտեն որ Պապամոլ
 ելաւ, կ'ըսեն անոր, փոխէ կերպարանքդ ու մտիր Պա-
 պական աղօրիկը դարձնելու, մինչեւ որ աղէկ մը եփիս
 ու հասուննաս ան լժոյն մէջ, ու երբ քու լժակցացդ
 մէջ անգմութեան եւ իմաստակութեան կողմանէ անոնց
 մէ գերապայծառ երեւնաս, ան ատենը Պապական կառ-
 քը լժուելու փառացը եւ շնորհացը կարժանանաս: Վայ՝
 հազար վայ ան խղճալի թշուառ ժողովողեանը, որուն

Հարիւրները՝ ՚ի փրկութեան հոգւոյ ան անդութ կենացնեաց ոտիցը եւ ան կառքին դժոխաղլոր անիւներուն տակը ճզմուելով եւ ոսկերքնին փշուելով զոհ եղած գացած են ան կառքին մէջ բազմող Զրուանածին չարաստեղծ Արհմնին, որ վեց միլիոն մարդոց արիւն խամած ըլլալով՝ հիմայ զինովցած ու անսթափելի քնոյ մէջ ինչած՝ իր անհարազատ թագաւորութեանը առաջին փառքը կերազէ։

Պղատոն իր աշակերտացը էն առաջ՝ իրենց բան մը հարցնողին, « Նս ասաց » ըսել կ'սովորեցնէ եղեր։ Զենք դիտեր, ինչու համար արդեօք Առաքելոյն ցցուցած սախրատը սկզբունք չեն ըրած թէ՝ « Պարուսոր եղէ պատասխան պալս ան ամենուն, որ յեր յուսոյն պատճառը էնարքնեն », ու հեթանոս փիլիսոփայի մը ցցուցած դրութեանը համեմատ՝ իրենց աշակերտաները կ'դաստիարակեն։ այսինքն՝ երբ բան մը հարցուի անոնց, եկեղեցին կամ որ նոյն է անոնց համար՝ կղերները այսպէս կ'ըսեն եւ անոնք այսպէս կ'հաւտան պատասխանել կ'սովորեցնեն, իրեւ մեքենայ շարժուն ՚ի կղերից։ Եթէ աս Տարուանդներն ընող խելացին Պղատոնեան դրութիւնը իր դաստիարակութեան, իր ուսման եւ իր բարոյականութեան սիկիզը դրած է, ըսել է, որ մարդն ալ Պղատոնեան սահմանով և Երկուանի անհետութեան կ'ընդունէ, եւ իր բարոյական դործոցը կանոնն ալ՝ « Հաստրակուանեան օդաբն համար երբեմն հաստրակուանեանը բարձելու է » քարոզած դրութիւնն ըրած է, որ Առաքելոյն՝ « Զարը չէր ծնեն որ բարեն դայ » քարոզութեանը դէմէ։ Սահօգեւոր երաժիշտներուն նայեցէք, ձգեր են կենաց Բանին սրբազն քնարը ու հեթանոսական ջախջախեալ թըլմը բուկը կ'պոմպէն Քրիստոսական հրապարակները, Գողեր են ականջնին Աստուածախօս ձայնին թէ՝ « Քանչչէ՞ւ զէ նովաս համարի՞ւ զինանս յատիպենականս անիլ », եւ « Զամանացն ինչ էորիեցէն, զբարին ընկալարուն », ու կ'ջանան նաեւ իրենց դաստիարակութեան յանձնուողներուն ականջներն ալ

գոյել, որ Երկնային ձայնը չսերվ իրենց հեթանոսական դաստիարակութեանը խօրէն աշակերտին:

Ան մամուռաները ընող Պղատոնեանը՝ ոչ թէ գոնէ իր աղանդապետին աւանդած սկզբան վրայ հիմնած է մտմտունքները, այլ եւ անկէ հարիւրապատիկ առաւել յած ու անարդ դրութեան վրայ: Պղատոն կ'վարդապետէր, « հաստրակութեանը երբեժն խոբել նոյն էսէ հաստրակութեան օդապն համար »: բայց այս՝ բառն իր անշահկու օդորին համար կ'ջանայ Լուսաւորչական ամբողջ Հայերը խարել, որ պէս զի իր ծուխերուն խաւարեալ մասին ծափահարութեանը արժանանալ, եւ Պապէն գովութիւն ընդունիլ: Բայց ան գաղատացին՝ իր անտեղի մամրութերը պարունակող գնացոյն երկու խողովակները թող մէյ մը ետեւի կողմը դարձնէ ու մտիկ ընէ իր ծուխերուն լուսաւորեալ մասին եւ բուն իր Ծակցացը ոմանց սուլելու ձայները իր կարողութենէն երկնից չափ վեր գործի ձեռք զարնելուն յիմարութեանը համար: Վատթարագոյնն քան զայս՝ կ'ջանայ նաեւ Լուսաւորչական Հայերը Օսմանեան Մեծազօր Տէրութեանը՝ իրենց ունեցած հաւատարիմ եւ ջերմ հպատակութենէն պաղեցնել, անոնց քաղաքական գորութեան ուրիշ անուղղակի կեդրոն ցյունելով եւ Պապականութեան հովուական ջախջախուած գաւագանը յառաջ քշելով: Կոյր է ան, որ չուեսներ թէ Օսմանեան Մեծազօր Տէրութեան հզօր պաշտպանութեանը տակ Լուսաւորչական Հայերը կ'վայելին իրենց թէ՛ կրօնական եւ թէ՛ ազգային ամեն արտօնութիւնները: Ունին Պատրիարք: ունին ազգային Վարչութիւն: ունին Երեսփոխաններ եւ բազմաթիւ ազգաշահ ժողովներ, եւայլն եւայլն: ու կ'յանդգնի կեղծաւորեալ ազգամիրութեամբ եւ սուտ ակնկալութեամբ ազգին պարզամտաց սրաին մէջ ապստամբութեան սերմունք ցանել: Սուկալի՛ ոճիր: Եթէ այսպիսի մտմտուքները իր յոյսը ըմբռնած փառագործութեանը մէջ հրատարակէր, շատոնցուընէ խայտա-

ռակութեամբ քաղաքէն դուրս վորնտուած արտաքսուած
էր ան խելացին, ինչպէս որ՝ ոչ միայն Գաղղիայէն, այլ եւ
ամեն տեղերէ վորնտուած եւ աքսորուած ըլլալնին քիչ
մը ետքը իր կարգին պիտի ցցունենք, ի՞նչ աղուոր դաս-
տիարակութիւն, ի՞նչ աղուոր լուսաւորութիւն եւ ի՞նչ
աղուոր մտմտուքներ, Վայ Պապական ան դաստիարակա-
ցը՝ որոնց միմիայն նպատակն է հեթանոսական դրութեամբ
մարդուս իր ամենափափուկ հասակին մէջ՝ մարդկութիւ-
նը դոյացնող անզուգական ստորոգելեքը, բանականու-
թիւնը, իմացականութիւնը եւ հոգւոյն ամեն կարողու-
թիւնները արմատէն խլել փրցնել, անոր մտաց եւ խղճի
ազատութիւնը գերի ընել ու անբան կենդանի մը դար-
ձնել:

Պապական եկեղեցւոյն իր ժողովուրդը լուսաւորե-
լու եւ դաստիարակելու բանեցուցած ոճէն՝ թէպէտ եւ
հասկցուեցաւ լուսաւորութեան եւ կրթութեան որպի-
սի թշնամի ըլլալը, սակայն կուզենք աս եկեղեցւոյ՝ լու-
սաւորութեան, գիտութեան եւ կրթութեան ի՞նչ աստի-
ճան թշնամութիւն ըրածն ալ ցցունել, որ ամեն մարդ ի-
մանայ թէ՝ Եւրոպան, Ամերիկան եւ Հայելը՝ Հռոմի այ-
սինքն՝ Պապական եկեղեցիէն սովորած, լուսաւորուած
եւ կրթուած են, կամ թէ Պապական եկեղեցին՝ տշխար-
հիս լուսաւորութեան՝ յառաջադիմութեան եւ մարդկա-
յին ազգին շինութեան առջեւը այլ եւ այլ արգելքներ
գնելով ագիառութիւնը, մտքի կուրութիւնը եւ աշխար-
հիս աւելրմունք տուող միջոցները ձեռք առած է, որ սլըւ-
սլըւ սկըսած պատրոյիներն ալ բոլորովին մարէ. Պապա-
կան եկեղեցւոյն լուսաւորութեան եւ գիտութեան դէմ-
ունեցած թշնամութիւնը ցցունելու համար ձեռք կ'առ-
նումք Գալլիէուր՝ այն հոչակաւոր փիլիսոփան, որ գի-
տութեան մէջ նոր նոր օգտակար գիւտեր գտնելէն ետեւ
բնական գիտութեան նորոգ կենդանութիւնն մը տուաւ.
ան դտած գիւտերուն՝ Կոպերնիկեան տիեզերական դրու-

թիւնը շխտակ է ըսելուն համար խեղջ մարդը բռնեցին
Պապը եւ Յիսուսեանք՝ ՚ի միասին հալածեցին, բանտը գը-
րին, տանջեցին եւ աքսորեցին։ Վերջը գլքերն ալ երե-
ցին, ու իր աստղաբաշխական եւ բնական գիտութեան
սկզբանցը ամենուն վրայ ալ նզովք անաթեմայ կարդա-
ցին։ Անսխալ Պապն եւ Յիսուսեանք՝ հրապարակական
վճիռ հանեցին թէ՝ երկիրս տիեզերաց կեդրոնն է, ու
արեգակը լուսինը եւ բոլոր աստղերը անոր բոլորտիքը կը
սուրախին։ թէ երկիրս արեգական բոլորտիքը շրջան կ'ընէ
ըսողը հերետիկոս՝ անհաւատ՝ Լուտերէն եւ Կալվինէն
ալ աւելի անիծեալ է։ Ահա՛ Սրբաքննութեան ատեանը
աս վճռոյն վրայ սկրաեց սխմել Եւրոպայու հարաւային
կողմերը, Դահիճը Վանինի լեզուն կտրեց նետեց արմա-
տէն։ Ճիօրդանն՝ Պրունօն եւ Տօմենիսը ցիցը կապեց այ-
րեց։ Ողորմելի՛ Խտալիան՝ ան ատենը պարտաւորեցաւ
ամեն տեսութիւն՝ գաղափար՝ դրութիւն ուրանաւ . . .
փորձառութիւնը՝ չափարերութիւնը անոր կարդիեն,
բնարաննութիւնը կ'մերժեն եւ երկրաչափութիւնը կ'բա-
նագրեն . . . իր կենդանութիւնն անգամ գատապարտու-
թեան տակ էր։ Ամեն լարի վրայ երկրիս շարժման վար-
դապետութիւնը ամենամեծ մոլորութիւնն է չալող եւ
երկիրս արեգական բոլորտիքը շրջան կ'ընէ ըսողը հերե-
տիկոս՝ անհաւատ՝ Լուտերէն եւ Կալվինէն ալ աւելի ա-
նիծեալ է վճիռ հանող եկեղեցին՝ Պապերն ու Յիսուս-
եանք ո՞ւր են հիմայ, ո՞ր ծակը, ո՞ր խորշերը պահուած
են, երկի՞նք գացած են Գալիլէոսէն ներում խնդրելու,
կամ ՚ի դժոխս գատապարտուած են զայն Սրբաքննու-
թեան դժոխսային տանջանացը մատնելնուն համար, ո՞ւր
են, անոնցմէ մէկը չկա՞յ որ խօսի։

Եթէ աշխարհականները ելնեն ասոր պատասխան
տալու, անոնք պէտք է նախ՝ իրենց կերներուն հարցնեն
ու անկէ ետեւ անոնցմէ առածնուն պէս մեղ ծախեն.
վասն զի աշխարհականը անոնց ձեռքը մեքենայ մ'է, մին-

չեւ որ անոնք չշարժեն զանի՝ ան ալ չշարժիր . անոնք այնպէս կրթուած են , որ ի՞նչ որ հարցուի իրենց , եկեղեցին կամ « կղերնեղը այնպէս կ'ըսեն » պատասխանելու են , առանց իրենց դատողութիւնը բանեցնելու . ուրեմն աշխարհականները ազատ չեն ասոր պատասխանել թէ պէտ եւ բարձր տաղանդի տէր մարդիկ ըլլան .

Կարելի է Պապական եկեղեցին իր Կարգինալներուն՝ Յիսուսեանց եւ բոլոր իր կղերներուն հետ կարող ըլլան ասոր պատասխան մը ճարել , եթէ « արեգակը՝ լուսինը՝ եւ բոլոր աստղերը երկրիս շուրջը կ'ստրտի » ըսեն , յիմար տղէտ են ըստ փիլիսոփայութեան . բայց եթէ հակառակը պնդեն , ամենը մէկտեղ հերետիկոս՝ անհաւատ՝ Լուտերէն եւ Կալվինէն ալ աւելի անիծեալ են ըստ մի՝ ուուրբ՝ ընդհանրական եւ առաքելական եկեղեցւոյն , որ ըսել է , եկեղեցին իր վճռովս զինքը հերետիկոս՝ անհաւատ՝ Լուտերէն եւ Կալվինէն ալ աւելի անիծեալ ըստած է , առանց ուրիշի մը դասողութեան տակ ձգելու զինքը՝ հիմայ ինքը երկրիս արեգակին բոլորտիքը պտրտիլը ընդունելով .

Գուցէ աս կղերներուն մէջէն Կարգինալ Պէլարմինը պլիտի ելնէ ըսէ . « Կայնեցէք . առաքինութեան բընութիւնը փոխող ու մալորութեան դարձնող Պապը՝ չը կրնար աս յաւիտենական օրէնքն ալ փոխել ։ Ան ատենը բոլոր Պապադաւան ժողովուրդը միարերան պիտի աղաղակեն ու ըսեն . « այո՛ , այո՛ , Տէր Աստուած մէր Պապը , աշխարհիս մէջ երկրորդ Աստուածը , Թագաւոր Թագաւորաց եւ Տէր Տէրանց , որուն իշխանութիւնը Աստու-

* Մենք՝ մեր բացարձակ իշխանութիւնովը օքնեքը կըրնանք վարել եւ օրէնքէ դուրս արդարութիւն ընել : Անոնք՝ որ Հռոմի եպիսկոպոսը կ'բաժնէ , ոչ մարդ է զանոնք բաժնովը , այլ Աստուած : Քանզի՝ Պապը ոչ թէ լոկ մարդու , այլ հւարեւ Աստուածաց տեղն է աշխարհիս մէջ : Երկնային անօրէնութիւն ունի ձեռքը , եւ ուստի բաներուն բնութիւնը կրնայ

Ծոյ իշխանութեանը հետ մի եւ նոյն է . մեր Տէր Աստուած
Պապը ասանկ վճիռ չկրնար տալ հաւատալը հերետիկու-
սութիւնն է . . . որուն զօրութիւնը ստեղծուած զօրու-
թիւններուն ամենէն մեծն է . եւ կ'հասնի մինչեւ երկու-
նայնոց՝ երկրայնոց եւ սանդարամետականաց . . . Պապը
ու զածը կրնայ ընել , մինչեւ անգամ ատօրինաւոր բաներ
ըբան , կրնայ օրինաւոր ընել . եթէ չէք հաւատար նէ՝
չոմի մէկ դռանը վրայ փորագրուած ան խօսքը կար-
դացէք , որ մինչեւ աս օրս անվեսաս կեցած է . — Պաղսու
Գ . Ամենաբարին , Ամենաբարձրեալ Քահանայապետ , Աստ-
ուած յաշխարհիս « : Աս խօսքերը՝ որ Աղեքսանդր Ե . Պա-
պը կ'ըսէ իր հպատակներէն , կ'ենէ կ'ըսէ . « այո՛ , ա-
նանկ է . սրբազնն Աթոռը ոչ միայն հաւատոյ , այլ եւ
գիտութեան վրայ ալ իշխանութիւն ունի : Ուրեմն սրբ-
բազն Պապին կ'վերաբերի ասոր պատասխանը տալ : Մենք
ամենախոնարհաբար կ'հարցնենք անցեալ մէկ երկու դա-
րերուն մէջ իրարու յաջորդող սրբազնն Աթոռոյն վրայ
նստող Պապերուն , թէ դուք՝ որ երկիրս արեգական բո-
լորտիքը պտըտիլը կ'ընդունիք եւ կ'հաւատաք նէ , Գալե-
լէոսին օրովը գտնուած անսխալ Պապին եւ անսխալ Եկե-
ղեցւոյն վճռովը հերետիկոս՝ անհաւատ՝ Լուտերէն եւ
Կալվինէն ալ աւելի անիժեալ էք . կամ ան ատենի Պապը
և եկեղեցին սխալական ըլլալովնին սխալ վճիռ տուած են :
Եթէ ան ատենի Պապը եւ եկեղեցին սխալական էին ըս-

փոխիխել , մէկուն էութիւնը միւսին տալով . ոչնչէն բան կըր-
նայ ստեղծել , եւ անվաւեր վճիռը կրնայ վաւերացնել : Քանո-
վի իր ընել ու զած բաներուն մէջ էր Հայութ և իր պատճառը . եւ
մէկը չկրնար հարցընել թէ՝ ինչո՞ւ ատ բանը կ'ընես : Վասն
վի ինքը օրէնքէ դուրս դատաստան եւ անէն անէն առդրան առա-
նել կրնայ ընել :

Ասիկայ Խննովկենտիոս Գ . Պապին շինած կոնդակներուն
մէջնէն՝ իր յաջորդ Գրիգորիոս Թ . Պապը հաւաքեց եւ հրատա-
րակեց :

ուի, Պապական հաւատքը տակն ու վրայ ըլլալով կործանած
կ'ըլլայ. բայց եթէ անոնք անսխալ էին նէ՝ ըսել է որ ա
նոնց անսխալ վճռովը դուք հերետիկոս՝ անհաւատ՝ լու-
տերէն եւ Կալվինէն ալ աւելի անիծեալ էք. Զեր կղեր-
ները եւ ժողովուրդներն ալ հիմա ձեզի պէս՝ երկրիս ա-
րեգական բոլորտիքը դառնալը կ'ընդունին. եւ որովհե-
տեւ եկեղեցին ալ անոնցմով կազմուած է, ուրեմն առ
կաթուղիէ՝ մի՝ սուրբ՝ ուղղափառ եւ առաքելական եւ
կեղեցի ըսածնիդ հերետիկոս՝ անհաւատ՝ լուտերէն եւ
Կալվինէն ալ աւելի անիծեալ եղած կ'ըլլայ ըստ Պապական
դրութեան։ Հաւատագուշակութիւնը հոս ստակ
չընէք. Հիմայ ո՛վ յարդի ընթերցողք, բարեկամք եւ
թշնամիք. գուք դատեցէք. եթէ Քրիստոս աշխարհիս
վրայ եկեղեցի մը, այսինքն հաւատացելոց բազմութիւն
մը ունի նէ՝ կրնայ մի աս Պապական եկեղեցին ըլլալ,
կարելի՞ բան է, որ Քրիստոս սուրբ՝ անմեղ՝ մեղաւորնե-
րէն զատուած՝ Աստուած կատարեալ Մարդ կատարեալ
ըլլալով՝ այնպիսի հերետիկոս՝ անհաւատ եւ անիծեալ
ընակարան մը ունենայ ու հոն հանգչի. եթէ Քրիստոս
եկեղեցի մը ունի, հարկաւ աս եկեղեցին չկրնար ըլլալ,
եթէ անիկայ Քրիստոսինը չէ, ինք հոն չկրնար ըլլալ. ե-
թէ հոն ինք չէ, Անոր շնորհքները եւ փրկութիւնը հոն
չդտնուիր. եթէ Անոր շնորհքները եւ փրկութիւնը հոն
չդտնուիր, ուրեմն այն եկեղեցւոյն մէջ փրկութիւնը չը
կայ. Պապական եկեղեցւոյն ողբալի ժողովուրդը՝ մանա-
ւանդ լուսաւորչական եկեղեցիէն բաժանուած Հայկայ
սերնդեան մէկ փոքր ման ալ, որ դեռ այսօր խարուած՝
իր մոքի եւ խղճի աղատութիւնը այլակրօն Պապական
խիստ դրութեանը գերի ըրած է, թող անոնք ՚ի միասին
աս մեր յառաջ բերած վկայութեանցը վրայ երկայն բա-
րակ՝ ուշի ուշով մտածելու՝ դատելու եւ տրամաբանելու
ետեւէ ըլլան, մենք ալ վերոյիշեալ խօսքերէն մեր հե-
տեւութեանը դանք։

Սեր աս բաժանման մէջ ըստ բաւականին ցցուցինք
Պապական եկեղեցւոյն իր դաստիարակութեան ոճը , գիւ-
տութեան՝ ուսման եւ լուսաւորութեան դէմ ունեցած
թշնամութիւնները եւ ըրած բռնութիւնները . ուստի
Պապական եկեղեցին ո՛չ թէ եւրոպան եւ Ամերիկան լու-
սաւորած եւ կրթած է , այլ ընդհակառակին աշխարքիս
լուսաւորութեանը եւ յառաջադիմութեանը մեծ ար-
գելք եղած եւ ամբողջ քաղաքներ աւերակ եւ ամայի ա-
նապատ դարձուցած է . Այնպիսի դրութենէն մարդ-
ուրիշի՞նչ բան կրնայ սպասել , բայց միայն մտաց տգիտու-
թիւն , բարուց ապականութիւն եւ խղճի՞գերութիւն *

* Որ եւ է ընկերութեան , կամ ազգի , կամ եկեղեցւոյ
եւ կամ զրութեան մէջ մէկ քանի չար՝ կամ բարի մարդիկ ,
կամ եկեղեցականներ գանուելով՝ ան ընկերութիւնը , կամ ան
ազգը , կամ ան եկեղեցին եւ կամ ան դրութիւնը ատելի պա-
խարակելի կամ զովելի չկրնար ըլլալ . մասնաւոր բանէ ընդ-
հանուր բան մը հետեւցնելը տրամաբանական մոլորութիւն
մ'է : Եթէ մենք ալ այսպէս ընէինք , անիրաւութիւն ըրած
պիտի ըլլայինք մեր նկարագրած Պապական դրութեան : Բայց
երբ մէկ դրութեան մը իր ծնած օրէն մինչեւ օրհասականը
իր ամեն դարը , իր ամեն ընդունելութիւն գտած երկիր-
ները ընդհանուր տղիտութեան մէջ թաղուած , եւ իր ազգե-
ցութեանը տակ գտնուած ժողովուրդին վիճակը՝ բարոյակա-
նութիւնը եւ ան դրութեան վարդապետութիւնները ընդհան-
րապէս աւրուած , ապականած կ'վատահամբաւեն հաւա-
տարիմ պատմիչք , եւ անոր ոչ մէկ դարը , ոչ մէկ երկիրը
եւ ոչ մէկ ժողովուրդը եւ ոչ մէկ պատմիչ մը բարեհամբաւ-
ուած չէ նէ , մէկ քանի հոչակաւոր եւ տաղանդաւոր անձանցմէ
զատ , աս ընդհանուր ապականութեան պատճառը Պապական
դրութիւնն ըլլալուն ալ ով կը տարակուամի . Եթէ եռանկեան
մը երկու անկեանց աստիճանաց գումարը 450 կը գտնենք ,
ալ ով կ'տարակուամի երրորդն ալ 50 աստիճանի անկիւն ըլլա-
լուն :

Վեցերրորդ եւ գրեթէ վերջապէս, Պապադաւանկը մանաւանդ ան տետրակներուն հեղինակները մասնաւոր ջանք մը ունին Պապադաւան եկեղեցին՝ կերպուտոր մուշ նվա մը ցցունել, որն որ գլխովին անհիմն է, Եթէ Քրիստոսի եկեղեցին՝ ի Քրիստոս հաւատացողաց բազմութիւն մ'է, ըսել է որ՝ ան բազմութիւնը իրար կապող միացը նող կապը՝ Քէւադուի հաստատըն է, Եթէ Քրիստոնեայ ան հասներուն միութիւնը բոլորակի մը նմանեցնենք, ան միութեան կեղրոնը ԴՔէւադու կ'գտնենք, որուն վրայ կը դառնայ Քրիստոսի հաւատոյ կապովը միացած բազմութեան Քրիստուն յայուն եւ յատիտենական միջնորդունենը։ Քրիստոնեայ աշխարհին մէջ երկու տեսակ Քրիստոնէական միութիւն կ'առենուի։ Մէկը Ներքն միունիւն, միւսը արդարին Ներքին միութեան կապ՝ հաստատէր, եւ այն միութեան կեղրոնը Քէւադու ըլլալու ատեն՝ արտաքին միութեան կապ՝ բանունիւնը, արդի հուրունիւնը եւ իշխ գերունիւնը, եւ ան միութեան կեղրոն՝ Պապը եղած է ըստ Պապականաց։ Ուր բազմութիւն կայ, ա'նդ պէտք է նաեւ Վարչութիւն մը ըլլալ բայց Վարչութիւնն ալ իր սահմանն ունի, որմէ անդին մանցնելը ներելի չէ անոր։ եւ որովհետեւ Քրիստոնէից Ներքին միութիւնը հագեւոր է, իսկ արտաքին միութիւնը ուղղական կամ աղջայն, ուստի անոնց Ներքին Վարչութիւնը ներքեւուր, իսկ արտաքին Վարչութիւնն ալ ուղղական կամ աղջայն ըլլալու է անշուշտ։ Քրիստոսի եկեղեցին աշխարհիս վրայ սահմանագրական հոգեւոր ընկերութիւն մ'է, որ իր Քրիստոս կեղրոնէն շառաւիղեալ թէպէտ շատ համառօտ, սակայն ամենակատարեալ Վարչութեան օրէնքներով ինքնինը կ'կառավարէ, իր ընտրած հեգեւոր Երեսփոխանաց ձեռօքը։ Եւ որովհետեւ ասկէ կեղեցւոյն մէջ այլ եւ այլ ազգեր, ու տարբեր սովորութիւններ եւ ազգի ազգի կացութիւն ունեցող ժողովուրդներ կ'գտնուին, ու բեմն ան ազգերը եւ ան ժողովուրդներն ալ պարտին իրենց ազգային կամ քաղաքական մի-

ութիւնը պահելու եւ բարեկարգելու համար .ազգային օրէնքներով ազգային կամ քաղաքական Վարչութիւն մը ունենալ . (ինչպէս որ այս օրուան օրս մեր՝ Լուսաւորչական Հայոց ազգը Աստուծոյ ողորմութեամբը եւ Մեծագօր Օսմանեան տէրութեան շնորհիւը իր առջի ունեցած թէ՛ հոգեւոր եւ թէ՛ ազգային Վարչութիւնը դերազանցեց . մինչեւ հոս բերող Աստուածը ասկէց ալ անդին տանելու դարձեալ կարող է , բազմահոգ Երեսփոխանաց բազմարդիւն ճգանօրը) :

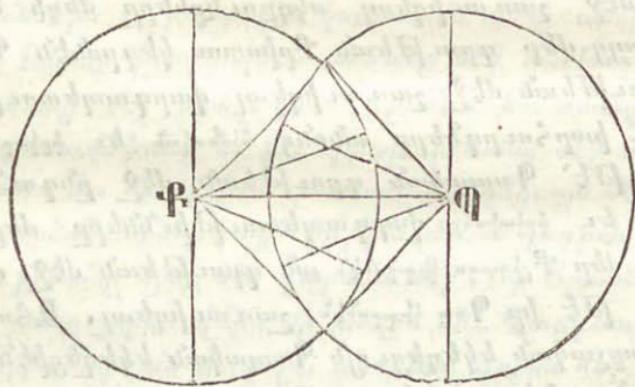
Հիմայ կ'հարցնենք մենք Հայկական հրապարակը պտը տող փողահարներուն , թէ ձեր հնչեցուցած միութիւնը աս երկու տեսակ միութեանց ո՞ն է արդեօք . Ներքինն է , թէ արաաքինը : Եթէ ներքին միութիւնն է , ներքին միութեան ներքին կազը՝ մարդուս ներքին հաւատքն ըլլալով եւ ան միութեան ներքին կեդրոնն ալ Քրիստոս ըլլալով՝ մարդուս ներքին համոզման եւ բարոյական զդաց մանց կ'վերաբերի ան միութիւնը . եւ մարդուս ներքին զդացմունքն ալ Քրիստոսի Աստուծոյ կ'վերաբերի . ուրեմն մարդուս Աստուծոյ հետ ունեցած աս ներքին առնչութեան մէջ Պատին ի՞նչ բան ունի : Արտաքին բռնութիւնները՝ հալածմունքները ներքին միութեան հետ ի՞նչ յարաբերութիւն ունին . մէկը հոգեւոր է , միւսը մարմնաւոր . հոգեւորը Աստուծոյ կ'վերաբերի , մարմնաւորը մարդոց . ուրեմն ձեր ըսած միութիւնը ներքին կամ հոգեւոր միութիւն չէ եղեր : Կարելի է որ արտաքին միութիւն ըսել կ'ուզեք . ասիկայ հաւանական է . վասն զի Հայոց ազգը որսալու համար ձեր հրատարակած գրութեանց մէջ յայտնապես ըսուած է թէ՛ եթէ Պատագաւան ըլլայ Հայոց ազգը , պէտք պաշտպան գոնէ , պէտք զւարանայ , պէտք մէժնայ , պէտք առավենի աղքաներ ըլլայ , պէտք փառտ ու պատիւ սպանայ , պէտք հիւլիսիայ , Աստուծութեան եւ մարդուէ ըլլայ . ալ թօ՛ղ տուր որ երթայ . ուր , Տարտարոսին մէջի անյատակ կարասը լեցնելու , կամ ան յաւիտենական անիւը

մշտնջենաւորապէս դարձնելու . Բայց եթէ արտաքին միւնւթիւն էր ըսածնիդ , ուրեմն ան ներքին պահանջմունքներն ի՞նչ են , որ կ'ընէք ձեր երեւակայեալ միութեանը միացնել ուզած մեր հանդարտ եւ խաղաղ Հայոց ազգէն : Անիկայ պիտի չկրնաք ձեր միութեանը մէջ ընդունել , մինչեւ որ Պապին անուալունիւնը , անոր չըստի Ե՛ւբայրոյ ըլլալը եւ անոր հայուակունիւնը չի բունեան և անիստու հարիաւոր մաննալու դաստիւնունիւնը ձեր մտքէն եւ ձեր դաւանութենէն դուրս չարտաքսէք : Արտաքին միութեան մը յարելը՝ արտաքին պայմաններով կ'ըլլայ , ոչ թէ ներքին . ուրեմն ատ ձեր միութիւն ըսածը արտաքին ալ չէ : Հապա ի՞նչ տեսակ միութիւն ըսել կ'ուզէք , պարո՞ն Աստուածաբաններ : Դո՞ւք ալ չէք դիտեր , կարծեմ , ի՞նչ տեսակ միութիւն ըսել ուզենիդ : Ձեր գրութիւնները թող ըլլան աս կարծիքիս ամենազօրաւոր ապացոյց : Ո՛վ որ Ճշմարտութիւնը կ'սիրէ եւ իմաստակութենէ կ'խորշի , ՚ի սէր Ճշմարտութեան թող անոնց գրութիւնները ուշադրութեամբ կարդայ , քննէ ու նայի թէ՝ միութիւն ըսելով ի՞նչ տեսակ միութիւն ըսել կ'ուզեն կոր : Եթէ անոնք չեն կըսնար բացատրել իրենց միութիւն ըսելով ի՞նչ ըսել ուզենին , մենք ահա՝ անոնց կ'ցցունենք իրենց ունեցած միութեան ի՞նչ բան ըլլալը : Անոնց միութիւն ըսածնին ներքին եւ արտաքին միութեանց մէջ խառնուրդ մ'է : Արտաքին միութիւնը ներքին միութեանը վրայ բռնացած՝ ներքին միութիւնն ալ՝ իր սրբազն տարրը կորսնցուցած՝ անպիսի կէտի մը մէջ բաղադրուած են , որ մարդկացին վերլուծական փորձին տակն ինկած է այժմ : Աս երկու միութեանց բաղադրութիւնը Պապական գրութեան գլուխէ :

Եթէ գրութիւնը բոլորակի մը նմանեցնենք , Քրիստոսական գրութեան կեդրոնը զ՞ւբորու զնելու ենք , ու Պապական գրութեան կեդրոնը զՊապ . վասն զի Քրիստոսական գրութեանը մէջ գտնուող հաւատացելոց փրկու-

թեան էականապէս հարկաւոր եղած բանը՝ Քըստոսի նորա
գովնն է, բայց Պապական դրութեան մէջ դանուող հա-
ւատացելոց փրկութեան էականապէս հարկաւոր եղած
բանը՝ Պապին նորադուովն է։

Պօնիփացիոս Ը. Պապը սա վճիռը կուտայ սա բանին
համար . « Բացարձականապէս կ'վճռենք , եւ հրապարա-
կաւ կը քարոզենք թէ՝ փրկութեան էապէս հարկաւոր
է , որ ամեն մարդ Հռոմայ քահանայապետին հպատակի » .
Եւ որովհետեւ Լուսաւորչական Հայոց փրկութեան է .
ապէս հարկաւոր եղած բանը Քըստոսի հպատակին է ,
ուրեմն Լուսաւորչական Հայոց դրութիւնը Քըստոսական
ըլլալով՝ իր կեդրոնն ալ Քըստոս դնելու ենք , եւ Պա-
պականացը՝ զՊապ . Աս երկու դրութեան վրայ աւելի
պայծառ գաղափարներ տալու համար մեր արդոյ ընթեր-
ցողաց , սա հետեւեալ երկու բոլորակները կ'զծենք . Ա.

սոնց մէկը՝ որ Քըստոս կեդրոնն ունի , Լուսաւորչական
ուղղափառ Հայոց դրութիւնը կ'բացատրէ . եւ միւսը՝
որ զՊապ կեդրոնն ունի , Պապական դրութիւնը կ'բա-
ցատրէ .

Աս երկու բոլորակներուն աղէկ ուշադրութիւն ըստողը պիտի տեսնէ , թէ ինչպէս որ աս բոլորակներ իրենց կեդրոններէն քաշուած՝ ու իրարու մէջ մտած շառաւիդ ներ ունենայնուն պատճառաւ իրարու կցորդութիւն ունին , անանկ ալ Լուսաւորչական Հայոց գրութիւնը եւ Պապական դրութիւնը թէպէտ և զատ զատ կեդրոն ունին , սակայն իրարու մէջ իրենց կեդրոններէն շառաւիդեալ վարդապետութիւններ և սկզբունքներ ունենալուն պատճառաւ իրարու ալ կցորդութիւն ունին . այսինքն՝ Պապական դրութեանը մէջ մէկ քանի Քրիստոնէութեան հիմնական վարդապետութիւններ կան , որոնք մեր դրութեան Քրիստոս կեդրոնէն ան դրութեանը մէջ մտած են . եւ մեր դրութեանը մէջ կ'գտնուին անանկ սկզբունքներ՝ որոնք Պապական դրութեանը Պապ կեդրոնէն մեր դրութեանը մէջ մտած են , Ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս որ աս երկու բոլորակներուն շառաւիդները իրարու մէջ անցած են . Պապական դրութեան Պապ կեդրոնէն մեր դրութեան մէջ շառաւիդեալ սկզբունքները մեղի ճիմական չեն , բայց մեր դրութեան Քրիստոս կեդրոնէն Պապական դրութեան մէջ շառաւիդեալ վարդապետութիւններն ու խորհուրդները անոնց ճիմական եւ դրէսը են . ըսել է թէ՝ Պապական դրութեան մէջ ընդունուած ճիմական եւ դրէսը վարդապետութիւնները մերն է , վասն զի մեր Քը հայուս կեդրոնէն ան դրութեան մէջ անցած են , ո՛չ թէ իր Պապ կեդրոնէն շառաւիդեալ . Ահա աս է Լուսաւորչական եկեղեցւոյն Պապական եկեղեցիէն խորհուրդ ընդունելու անխարրութեան պատճառը , որ բոլորովին հիմնաւոր է . վասն զի մերն է անոնք՝ որ կ'ընդունինք , ո՛ւր կամ որո՛ւ ձեռք որ գտնուի . ինչպէս գոհարմը , ո՛ւր կամ որո՛ւ ձեռք որ գտնուի , նոյն խիլ գոհարն է միշտ . Նաեւ Պապական եկեղեցւոյն Լուսաւորչական ուղղափառ . Հայոց եկեղեցիէն խորհուրդ չընդունելու պատճառն ալ սա է թէ՝ իրենց դրութեան Պապ կեդրու

Նէն շառաւիղեալ հիմնական վարդապետութիւնին եւ զանազան մոլորութիւննին մեր գրութեանը մէջ տեղե դտած չեն . Աստուած հեռի արասցէ . մեծ յուսով ենք , որ մինչեւ հիմայ մեզ պահող պահպանող եւ խնայող Աստուած՝ այսուհետեւ ալ պիտի պահէ , պահպանէ եւ խնայէ մեզ այնալիսի մոլորութեանց մէջ իյնալէ . ուրեմն միշտ մեր աղօթքին մէջ սա խօսքերը յիշելու եմք . « Խը նամող արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ Խաչի քո զհոդի եւ զմարմին մեր ՚ի պատրանաց Պապական ջատադովաց՝ ՚ի փորձութեանց Պապական գրութեան եւ ՚ի նմին մալուրութեանց » :

Բայց զարմանալին աս է , որ իրենց միութեան կամ զրութեան կեդրոն ճանչցած Պապերնուն ալ վրայ Պապականք միաբան չեն , ու մէկ քանի բաժանմունք կան մէջերնին . Ոմանք՝ Պապը անսխալ է , կ'ըսեն . ոմանք կ'ըսեն թէ՝ անանկ չէ , Պապին հետ մէկտեղ ընդհանրական ժողով մ'ալ ըլլալու է , որ Պապը անսխալ ըլլայ : Գաղղիացի Պապականներն ալ բոլորովին կուրանան անոր անսխալութիւնը . Ոմանք վարդապետութեանց մէջ անսխալ է , իւրողութեանց մէջ սխալական՝ կ'ըսեն , եւ ոմանք՝ թէ՝ վարդապետութեանց եւ թէ՝ իրողութեանց մէջ անսխալ է , կ'ըսեն : Աս միութիւն ըսուած եկեղեցւոյն մէջ այն քան բաժանմունքներ կային իր միութեան կեդրոն Պապին իշխանութեանը վրայ ժե . գարուն մէջ , որ Տրիտենդեան ժողովը չանք չըրաւ վճիռ մը տալու . եւ Վարդապետութիւն Տրիտենդեան ժողովոյ անունով գըքին մէջ անանկ երկդիմի խօսքերով գրուած է Պապին իշխանութեանը վրայ , որ ո՛վ որ կ'ուզէ՝ իր կողմը մեկնելով անթիւ բաժանմունքներ դեռ այսօր կրնայ հանել . Եթէ Պապադաւան եղբարք՝ իրենց եկեղեցւոյն միութեանը կեդրոնին եւ անոր գլխուն վրայ ալ միութիւն չունին նէ , անանկ է նէ՝ Պապականաց ունեցած միութեան գաղափարը ի՞նչ պիսի միութեան գաղափար է : Ան գաղափարը կամ իրաւ

կան ըլլալու է՝ կամ ցնորական . իրական չէ , որովհետեւ
տեսանք , որ իրենց եկեղեցւոյն մէջ անդամ դոյութիւն
չունի . ուրեմն միութեան գաղափարնին ցնորական է :
Պապականաց մոքէն եթէ աս միութեան գաղափարն ալ
ջնջուի , Պապական գրութիւնը ջնջուեցաւ գնաց :

և Հռո՛մ՝* եթէ այսչափ հպարտանալդ իրաւամբ էր նէ՝
ինչո՞ւ համար աշխարհին երեսը տեղ մը չես կընար ցը-
ցունել , որ գոնէ հոն տակն ու վրայ եղած կործանած
չըլլայիր իրօք : Եւրոպայի՝ Արեւելեան Ասիայի՝ Հիւսիաս-
յին եւ Հարաւային Ամերիկայի մէջ հերիք է՝ որ քու
դրօշակդ վեր վերցնէիր , բնական եւ բարոյական աւեր-
մունքները ուր էին նէ՝ շուտ մը կ'հաներ ետեւէն : Ի-
տալիա՝ Սպանիա՝ Փորթուկալ՝ Փարակուա՝ Փոլանտ՝ Իս-
լանտա՝ Պոհեմիա ամենքն ալ ապականեցիր . դո՞ւք ալ
կ'ուզէք ատոնց բաղդին մամնակից ըլլալ Գաղղիացի՛ք , կ'ը-
սէ Միլէն . համարձակ խօսք ձեզի , հերիք է տա ոչ վրը-
կարար մեղանի վրայ գտնուած ողջակէզները : ՖԶ. դա-
րուն վերջը հասարակութեան հոգին բոլորովին՝ մարեցիր :
Մատենագիրները , բանաստեղծները , արհեստաւորները
իրարու ետեւէ մէկիկ մէկիկ աներեւոյթ ըրիր : Ան աշ-
խոյժ քաջ նախորդ ազգին տեղը յաջորդողները մահուան
ողը չնչելով չնչելով քնացան՝ մեռելի պէս ինկան . . . .
Գաղղիացի՛ք զգոյշ կեցէք , ուրիշները փորձ ըրին ձեր
տեղը : Եւրոպայի ամենէն ցաւագար , համբաւով եւ
իշխանութեամբ ամենէն տկար ազգերը անոնք են , որոնց
մէջ Յիսուսեանց ընկերութիւնը տեղի գտած է բազմե-
լու . . . մի՛ նստիք ան ստուերին տակը . ան ստուերը
երկու դարու մէջ Սպանիան եւ Իտալիան մէկ տեղ թու-
նաւորեց . . . . ՖԶ. դարէն ետեւ ժողովուրդ մը ցցո՞ւր
ինծի , որ մարմնաւորը հոգեւորին խառնելով աւրուած

* Հռո՛մ բառը՝ գործածուած է հոս Պապական գրութեան
տեղը :

չըլլայ: Ո՞ր ժամանակէն հետէ է, որ Գաղղիան՝ Գաղղիա
եղաւ, Լուի ԺԴ. ին թագաւորութենէն եւ 1862 ին ա-
զատութեան յայտարարութենէն ետեւ, երբ տէրութիւ-
նը քեզմէ անկախ եղաւ: Բնդհակառակը՝ ի՞նչ խեր տե-
սան քենէ քու վարդապետութիւններուդ հաւատարիմ
մնացող ժողովուրդները: Ի՞նչ օգուտ ըրիր Խտալիային:
աս չէ՞ ըրածդ, որ միութեան անունով պատառ պատառ
ըրիր, որ ալ միանալիք չունի: Ի՞նչ խեր ըրիր Սպանիոյ՝
Փորթուկալի եւ Հարաւային Ամերիկայի ժողովոդոցը,
Աստուածպետական աղջեցութեան հետեւեցան աս ժու-
ղովուրդները: Ի՞նչ ընդունեցին փոխարէն, մահուան
բոլոր երեւոյթները: Ի՞նչ խեր տեսաւ ձեռքէդ Փո-
լանտ: ան ալ հաւատարիմ մնաց քեզի, ու հերձուա-
ծողութեան ձեռքը մատնեցիր: Բնդհակառակը՝ ան ժու-
ղովուրդները որ այսօրուան օրս զօրութեան տէր են, որ
ամեն բարեբազգութեան գոնէ նշաններն ըլլայ՝ կայ վրա-
նին, որ մեծ մեծ բաներու ձեռնամուխ կըլլան, արթնու-
թեան մէջ են եւ միշտ աճելու ետեւէ են: Անդղիան՝ Բը-
րուսիան՝ Ռուսաստան, եւայն եւայն, միթէ քեզմով
են ասոնք: Քեզի հարցնենք նէ, Քրիստոնեայ են ըսելու-
անդամ կ'դժուարիս: Ուզեցիր որ մինակ մնաս, եւ մէկը
քու բանիդ չխառնուի: յաջողեցար, եւ ամայի անա-
պատ դարձուցիր չորս կողմք: Փիլիսոփայութիւնը՝ գիւ-
տութիւնը ամենը նզովեցիր, ամենը զոհ եղան քեզի:
Բայց աս բացարձակ անջատութիւնը քու անձիդ կու-
րուստ եղաւ: Խնքդինքդ հակառակորդներէն հեռու պա-
հեցիր, բայց կեանքէ ալ հեռու մնացիր: նորերը մեռ-
ցնելու աշխատեցար, դունքու կոնքէդ զարնուեցար ո:

Կռապաշտ Հռոմի կայսրները ամեն գեկտեմբեր ամսոյն
ազատութիւն կուտային իրենց գերիներուն, որ եթէ ի-
րենց տիրոջը գէմ բան մ'ունին նէ՝ խօսին: բայց դուն ո՛-
Քրիստոնեայ Հռոմ՝ մարդկային ոչ միայն մարմինը՝ այլ
եւ միտքը՝ հոգին ալ գերի ընելով, չէ թէ տարին ան-

դամ մը , այլ իրենց բոլոր կենացը մէջ քու հարստահաւ ըրութեանց գէմ բերաննուն խօսք մը հանողը կ'տանջէիր եւ դուցէ մահուան կ'դատապարտէիր . . . . Աս ամեն բաներուն մէջ ամենէն տարօրինակը ո'րն ըլլալ աչքիդ չզարներ կոր . դուն շարունակ մեծցար իտալիայի քաղաքականութիւնը վճանալովը . քու ուժովդ արդիլեցիր զանի յառաջ երթալէն . թող չսուլիր , որ քաղաքականութիւնը զօրանար . կուլ առուիր անոր կենսական զօրութիւնը . Լոմպարտիա՝ Փրէզա՝ Ֆլորէնցա՝ Վէնէտիկ քաղաքականութեան կեդրոնները պիտի ըլլան , ամեն կողմանէ կողմապտուած՝ մերկացած՝ իրարու ետեւէ կորնչելու վերայ են . Մարմնաւորը պիտի կործանի բնաջինջ ըլլայ , որ դուն կանգնիս . ինչուան աս օրս իտալիայի մէջ եւ զած գարձուածքները ամեն մարդ գիտէ . ժողովուրդը այնչափ ժամանակ քու ձեռքէդ բռնութիւն եւ զրկութիւն քաշելուն քիչ մը ապատութիւն որ տեսաւ նէ խելքը զիսէն գնաց , ու այնպէս զրգուեցաւ , որ դուն ալ չկրցիր քու բոլոր զօրութիւնովդ զսպել խաղաղութիւն ընել , ուստի փոփոխութիւն փոփոխութեան վրայ , քիչ ատենի մէջ դուն տակն ու վրայ եղար . ասկէ ետեւ ալ ինչ ըլլալիքդ , քաղաքագէտ անձանց հարցուր , որ ըստն քեզի , ոչ թէ քու սուտ մարդարէներուդ :

Հառմի եկեղեցին՝ դուն չնած , Քրիստոնէական կենցաղյն բոլոր սրբազն տարրները վրան ունէր , բայց դուն ծնելէդ ետեւ՝ ալ ան սկսեց մէկիկ մէկիկ զանոնկը իր վրայէն համալիլ . Քու ազդեցութեանդ տակը նաեւ ամեն դար մէյ մէկ բազմութեան դրօշակ մը առջեւէն քաշած թափորի ելաւ քեզմէ . բայց ան թափորները , որ իրենք իրենցմէ ճամբայ ելան , մէյ մ'ալ ետ չդարցան ու քու քովդ չհանդիպեցան . կամաց կամաց կ'նայիս որ եկեղեցին պարպուեցաւ , անունը այլափոխեցաւ , ան եկեղեցին որ միութիւն ամենայն Քրիստոնէից ըսելէր նէ առաջ , վերջապէս միութիւն Պապադաւանից եւ

դաւ : Աստուածային տեսչութիւնը՝ անանկ մեծ մարդ մը
 հանեց քու անսխալութեանդ դէմ քեզի որոգայթ մը
 լարելու , որ ձեռքէն ազատելու հնար չկար . բոլոր
 աշխարհ՝ ի զննին կեցաւ դիտելու , թէ դուն Աստուծոյ
 խորհուրդին դէմ ի՞նչպէս պիտի զարնուիս : Ան մեծ ու
 երեւելի եւ երկրիս վրայ ունեցած գաղափարներուդ ա-
 մենքն ալ հերքեց , Մէկ կողմէն քու վճիռներդ , մէկալ
 կողմէն տիեզերաց գիրքն ու երկրաչափութեան օրէնք-
 ները . . . . քու խորհուրդներուդ նման խորհուրդներէ
 ծագած հակառակութիւններու , աղանդներու և կար-
 ծիքներու դէմ մաքառեր եիր , աս հերիք չէր քեզի , ա-
 րարչագործութեան պղնձի օրէնքներու հետ ալ մարտըն-
 չելու ելար . ընդհանուր տիեզերաց վրայ Խշողին խոր-
 հուրդներն ալ քու հրամանիդ տակին առնել , կարգի դր-
 նել ու զեցիր . Յիսուսեանքը ձեռքդ գործիք ըրիր , ամեն
 նոր գիւտ եւ հնարք խափանելու . . . վերջապէս Գալի-
 լէսուր՝ Սրբաքննութեան ժողովոյն յանձնեցիր , աս փառ-
 քով պսակուած պատուաւոր մարդը , աս եօթանասուն
 տարեկան բարի ծերունին՝ ծունկի վրայ առջեւնին կ'եւ-
 լէ ոտքը բոպիկ՝ դլուխը բաց՝ շապիկով մը : Էսէ՛ք որ մը-
 տիկ ընենք , ո'վ գուք , որ անոր դրութիւնը կ'ընդունէք
 եւ ազատութեան բարեկամներ էք հիմայ . ի՞նչ ըրիք
 այն վայրկեանին ադ մարդուն , որ ամեն ազատութիւն-
 իր վրայ ցցուց . կամչնա՞ք հիմայ տանջանարանը իջեցու-
 ցինք զանի ըսելու : Խիստ քննութեան քաշեցիք՝ որն որ
 ձեր Սրբաքննութեան դժոխային գրքին մէջ տանջանք ը-
 սել է . Փայտէ ձիով երկաթէ շապիկով տանջած ատեն-
 իիդ՝ ուրացա՞ւ իր ճշմարտութիւնը , չէ նէ՛ք բայց ոչ՝
 կ'շարժի , բայց ոչ՝ կ'շարժի , ըսելով՝ վերջապէս ձեզ հա-
 մոզեց . բայց ատոնցմէ զատ՝ այնքան չարչարեցիք ու ա-
 նոր գործերը արդիլեցիք , որ Վենեգեան Միքանզիօնին
 ըստածին պէս « դժոխքը իր բոլոր զօրութիւնը ՚ի գործ

զներ նե՞չ չեր կրնար կորսնյնել ան գործերը , ուրեմն դուք
գժոխքէն ալ զօրաւոր բրթաք , որ բնաջինջ ըրիք զա-
նոնք ո :

Հոռմ Հոռմ , քու ծնած է . դարէն մինչեւ ֆջ . դա-
րը ամեն կարդի մարդոց առ հասարակ թէ՛ ժողովրդոց
եւ թէ՛ ազնուականաց , թէ՛ մեծամեծաց եւ թէ՛ եկե-
ղեցականաց ու սրբազն Պապից բարքը եւ վարքը ա-
պականելլ , եւ քու ամենափառաւոր իշխանութեամբդ
պսակուած օրերը , քու ազգեցութեանդ տակ գտնուող
ժողովուրդը իրենց ձեռքէն ամենավսեմ ստորոգելիքը ,
մարդկութիւնը՝ բանականութիւնը՝ դատմունքը եւ
խղճմուանքը բռնի յափշտակելով եւ ամեն իշխանութիւն
եւ շահ քեզի յատկացընելով՝ թանձր տգիտութեան մէջ
թաղելլ , եւ անոնց երկիրները թէ բարոյապէս եւ թէ
նիւթականատէս ամայի անապատ դարձնելլ հերիք չէր
քեզի , ու աջ ձեռքդ առիր նաեւ Լոյօլային մոլարահիւս
խարազանը , որպէս զի անով ալ կրօնի եւ առաքինու-
թեան բոլոր սկզբունքները մարդկային սրտէն հալածես ,
Քրիստոնէական բարոյականը և քաղաքական ընկերութիւ-
նը վնասես , ազգաց իրաւունքները՝ արքունական առանձ
նաշնորհութիւնները եւ իշխանաց անձնական ապահո-
վութիւնները վտանգի մէջ ձգես , ամեն տեղ ամենա-
սաստիկ խռովութիւններ յարուցանես , մարդուն սրտին
մէջ ամենասասոկալի ապականութիւն ստեղծես եւ մնու-
ցանես , ու ինքզինքդ երկրիս զօրութեանց վրայ տէր եւ
իշխան հրատարակելով՝ երկնից եւ երկրի բոլոր զօրու-
թիւնները քեզի հնագանդեցնես . Ո՛վ աղետալի դժբաղ-
դութեան մարդկային ազգին : Յաջողեցար ալ Հոռմ .
Բայց քու յաջողութեանդ մէջ՝ եթէ Աստուած երկինքէն
իր բարկութեան գաւազանը . քու հպարտացած դլխուդ չե-
ցեցնէր , Աստուածային Տեսչութիւնը Գաղղիոյ խռովու-
թիւնը . քու վրադ չդրդուէր , քու սուտ մարդարէներուդ
ան գուշակութիւնները թէ՝ « Կամ բաւունենէլ Հառ-

Անդամաններ պէտք ըլլան իւսմ պիտի կործանէն ու շատոնցութնէ կատաւ
 բուած ըլլալով Աստուած պիտի ստիպութիւր կամ իր խոստ-
 մունքը ետ առնելով աշխարհը նորէն անգամ ջրհեղեղով
 մաքրել, կամ անիկայ բոլորովին սատանային ձեռքը մատ-
 նել: Ինչո՞ւ համար Աստուծոյ աս բարձր ճայնը չլսե-
 ցիր չ'հասկցար ու ան մեծ պատուհասը վրադ չես առ-
 ներ Հոռո՞մ: Թուն կը պատուիրես բաղդին ամեն հարու-
 ածներէն խրատ առնել: հարուածը՝ որ քեզի եկաւ նէ,
 ինչո՞ւ չես զիջանիր ու անկէ խրատ առներ: Մի՛ խա-
 բուիր քու սուտ մարդարիներուդ շողոքորթութիւննե-
 րուն, որ կ'ըսեն, « Ենէ Հոռո՞մ վայոյ՝ Քո՞նո՞ւնիուննէ այսինքն
 Պատուական դրութիւննը Հոռո՞մ մէն և ու սփառվէլ Հոռո՞մ մ'ալ կնայ կազ-
 մէլ ». Սուտ է աս գուշակութիւնը եւ միայն շողոքոր-
 թիւն է: Քեզ երեսէ ձգել տուողը՝ քեզ պառակտողը՝
 քու բնակիչներուդ բարքը եւ վարքը ապականողը՝ քու
 երկիրներդ աւրող աւրշտկողը՝ քու գաւազանդ տիարաց-
 նողը՝ քեզ այժմեան քաղաքականութեան ճանկերուն տակ
 ձգողը՝ երբեմն քու ճանկերուդ տակը Ճնշուած Գաղղիոյ
 պաշտպանութեանը կարօտելով քեզ հիմայ անոր դիմել
 տուողը՝ եւ վերջապէս քեզ դէպ ՚ի կործանման ճամբան
 առաջնորդողը՝ քու խստութիւնդ, և քու հարստահարու-
 թիւնդ է: ինտ՞որ կ'ըլլայ որ քեզ կործանողը՝ միանգամայն
 քու կանգնիչդ ըլլայ: Քու խմած արիւնովդ գինոված ըլ-
 լալուդ համա՞ր է, որ քու ամենամեծ վոանդիդ մէջ ալ՝
 քու փրկութիւնդ չես վնասուեր: Բայց ընդհակառակը՝
 քեզի Աստուծոյ Ցեսչութեան տուած համարէն, դուն
 տակաւին հպարտութեան դաս կ'առնես: եւ զարնուած
 ատենդ՝ զարկի, յաղթուած ատենդ՝ յաղթեցի, կ'ըսես:՝
 քու փրկութիւն բոլոր յոյսդ Գաղղիոյ վրայ դնելով՝ ես
 թագուհի եմ եւ Թագուհի պիտի նստիմ յաւիտեան կ'ե-
 րեւակայես: բայց Գաղղիան՝ չիշող չէ ան ամեն մնաս-
 ները եւ ան ամեն հարուածները՝ որ քենէ ընդունեց: ան
 պիտէ, եւ շատ աղէկ պիտէ որ քու խստութիւնդ մարդ-

կային աղդին բարոյական եւ քաղաքական կենացը ժանա
տախտ եւ անգթութեան հրէ մըն է . անոր դիւանա
տան արձանադրութեանց մէջ արձանադրուած են քու
սոսկալի գործքու : Գաղղիան մոռցած չէ Յակոբոս Կղեւ
մէս կրօնաւորը Հենրիկոս Գ. թագաւորը սպաննելուն հաւ
մար գովարանելդ . եւ իր չարագործութեան պատճառաւ
ը սպաննուելու ատեն՝ սրբոց եւ մարտիրոսաց կարգը զաւ
նիկայ դասելդ . նաեւ Հենրիկոս Գ. ին պատահածն ալ
պապէս բան մ'էր . Այսպիսի ընկերութիւն մը քու զօւ
րութեանդ աջ ձեռքը ըսիր , որ անով քու իշխանութիւնդ
ընդարձակես : Մազ մնաց որ մարդկութեան բարոյական
տրամադրութիւնը կործաննելով , երկիրս դժոխք պիտի
դարձնեիր , Գաղղիան քեզի պաշտպանութիւն ընելու
փորձը փորձած , ու անիէ հետեւած չարիքները տեսնեւ
լով՝ ստիպուած էր Լուի Ֆ. թագաւորին ձեռօքը քու
զօրութեանդ աջ ձեռքը Գաղղիայէն բոլորովին կտրել
տալու , ինչպէս որ ըրաւ ալ իրօք Սպանիոյ իր Կարոլոս
Գ. ին հրամանաւը աս ընկերութիւնը իրենց երկիրներէն
բոլորովին բնաջնին ընելու օրինակին հետեւելով : Մէկ
կողմէն ալ Սիկիլիայի թագաւորը կ'վւնտէր դուրս կ'ըւ
նէր : Անդիէն Սպանիայի աթոռին ժառանգ Տօն Ֆերարի
նանտ Փալմայի եւ Փլացէնցայի դուքսը , միւսներուն օրին
ակին հետեւելով բոլոր իր սահմաններէն կ'արտաքսէր .
նաեւ Զինաստանէն եւ Փորթուկալէն ամենքը մէկէն վըս
ոընտուեցան . մինչեւ անդամ ո՛ Հումա՞ քու ապաստա
նարանդ եղած Խտալիայէն ալ շատ չըներ որ բողոքեցին
աս վտանգաւոր ընկերութիւնը քու աշտարակէդ դուրս
վրընտելու : Սակայն բոլոր աս միջոցին դուն ի՛նչ ըսիր .
քանի որ աս քու խստութիւնդ եւ իշխանութիւնդ պաշտ
պաննելու համար գործածած աս աշխարհակործան ընկերութիւնը բոլոր քաղաքավարեալ ազգերէ կ'վորնտուէն , եւ իրենց սոսկալի փարգասկետութիւններուն պատճառաւը , այսինքն՝ Սիմոնականութեան՝ կախարդութեան՝

Հայհոյութեան՝ մոգութեան՝ անկրօնութեան՝ կռապաշտութեան՝ անմաքրութեան՝ սուտ վկայութեան՝ շնութեան՝ ազդապղծութեան՝ գողութեան՝ անձնասպանութեան՝ հայրասպանութեան՝ արքայասպանութեան վրայ ըրած վարդապետութիւններուն պատճառաւեր Գաղղիայի ծերակցաէն գատապարտուած՝ իսուլիս կ'թափուէին նէ, առո գործիքը մարդկային ընկերութեան վառնգաւոր ըլլալը ձանէնալով ձեռքէդ ձգեցի՞ր. կամ անոնք գոնէ քիչ մը յանդիմաննելով սաստեցի՞ր. կամ ան քաղաքավարեալ ժողովրդոց սիրու առնելու համար ըրածնուն գոնէ առ երեսս իրաւունք տուի՞ր, որով գոնէ քիչ մը ինքնինքդ արդարացնէիր ու անոնց գործած չարագործութիւնները վրայէդ նետելու երես ունենայիր, ու հիմայ մեր բերանն ալ գոցելու՝ կարելի է մէկ բան մը ունենայիր. Ամենեւին, ամենեւին. Անոնց բոլոր ապականեալ վարդապետութիւններուն և չարագործութիւններուն գո՛ւն ես պատախանատուն. վամն զի քու բոլոր զօրութեամբդ պաշտպանեցի՞ր գուն զանոնք, թէ գործքով՝ թէ՛ խօսքով եւ թէ՛ կոնդակներով, որոնք երբէք չես կրնար ուրանալ. Ահա՛ քու կղեմէս ժԳ. Պապիդ Գաղղիոյ եկեղեցականաց գրած մէկ կոնդակը. «Մեք, կղեմէս ժԳ. փոխանորդ Քրիստոսի եւ յաջորդ Առաքելոյն. մեր իմաստութեան անսխալութիւնովը կ'գատապարտենք, կ'արկամարհենք եւ կ'նողովենք Գաղղիայի ատենակալաց՝ Յիսուսեանց ընկերութիւնը աքսորելով՝ կրօնի, ընդհանրական եկեղեցւոյն սրբազնն Աթոռին եւ քահանայապետական սահմանագրութեանց դէմ ըրած բաները. Ասկէ ՚ի զատ՝ աս մեր ժողովական եւ բարձրագոյն հըրամանին զօրութեամբը կ'հրատարակենք՝ կը վճռենք եւ կ'սահմանենք, թէ Գաղղիոյ տէրութեան աշխարհական իշխանութիւնը՝ յիշեալ Յիսուսեանց ընկերութիւնը արտաքսելու եւ քակելու համար ըրած բոլոր հրամանները, պատուէրները, վճիռները, արքունի հրամանները,

սահմանսադրութիւնները, դատակներները դատաստանները եւ որոշմաննքները պարապա՝ անզօր՝ անվաւեր եւ օրինաւոր հետեւութենէ զուրկ եղած են, եւ պիտի ըլլան։ Աս աղ կ'հաստատենք, թէ մէկը պարտական չէ առ բաները նայելու։ Այս երդաստի պարտահանութեան դահ առ բաւարար կամ կամոքը եւ գիտութեամբը եւ իշխանութեան կատարելութեամբը կ'արդիկենք՝ կ'եղծանենք, կ'աւրենք՝ կ'կործանենք։ Եւ կ'ոչնչացնենք բոլոր առ ամբարշտական եւ բարբարսական գործքերը եւ բողոք կ'ընենք Քրիստոսի առջեւը, որ ատոնք բացարձակապէս ընդունայն են, եւ աւելի ապացոյցներ պիտի ցցունենք ատոնց կործանած՝ աւրուած եւ ոչնչացած ըլլալուն, երբոր որոշենք թէ կընանք ընել աս բանը՝ առանց եկեղեցւոյն վնաս ատալու։ Ա՛ Հռոմ, չէ թէ միայն պաշտապանեցիր զանոնք, այլ բոլոր ան քաղաքակրթեալ տէրութեանց գործքերը ամբար շահուան եւ բարբարսահուան կոչելով արդիկեցիր եղծեցիր, աւրեցիր, կործանեցիր եւ ոչնչացուցիր։ Հիմա ի՞նչ երեսով քու բոլոր յոյադ Գաղղիոյ վրայ դրած՝ քեզ պաշտպանելու համար անկէ օդնութիւն կ'սպասես, Գաղղիան շատ աղեկ գիտէ, եւ կատարելապէս համազուած է թէ՝ եթէ քեզի կենդանութեան ամենամեթեւ շունչ մը տայ, նոյն զօրութիւնը նորէն պիտի առնես, ինչ զօրութիւն որ առաջ ունեիր, հետեւապէս ինքզինքը եւ բոլոր Եւրոպան իրենց ազատած պրծած վտանգին մէջ նորէն պիտի ձգէ, ու ան պիղծ վարդապետութեանը ազգեցութեան տակ պիտի մանեն նորէն։ Գաղղիան գիտէ, որ գուն քու պաշտպանած ընկերութեանդ մէկ վարդապետութիւնը չես կըսնար վերցնել, եւ մինչեւ հիմայ հրապարակաւ պնոնցմէմէկը վերցուցած չես։ Գաղղիոյ Լուի ծն։ թագաւորը իրեն պատանեկութեան ատենը կարդինալ Ֆլէօրինին իրեն ըտած խօսքերէն գիտէր, թէ Յիսուսէանք շատ անբար գամ մարդիկ են, անարդելի են, բայց ժողովուրդին վը-

բայ տիրելու եւ իշխանութիւն հաստատելու շատ աշ
ղեկ գործիք կրնան ըլլար , անոր համար երբոր հաճեցաւ
անոնք կրկին ընդունելու , աս պայմանաւ՝ որ արքայաւ
սպանութեան վրայ ունեցած վարդապետութիւններնին
վերցնեն . Բայց Պապը ի՞նչ պատասխան տուաւ աս բառ
նին . շատ աղեկ թող անանկ ըլլայ , վասն զի շատ գեշ
բան մ' է աս վարդապետութիւնը մի՞ ըստ . չէ . հաւ
պա՛ , « Յիսուս Եանի միշտ ինդոր են նէ՝ անանի հաւըս են , կամ չէ նէ՝
բուլրունն քերնալու ենոյ , վճիռը տուաւ . Ահա աս բանին մէջ
կ'անեսնենք , թէ դուն ո՛չ միայն քու ձեռքդ գործիք ը-
լած ընկերութիւնը իբրեւ ընկերութիւն կ'պաշտպանես ,
այլ անոնց մէկ ամենասոսկալի արքայապանութեան վար-
դապետութիւնը՝ իբրեւ մեծ առաքինութիւն պաշտպանե-
ցիր . Բայց քու ըրած պաշտպանութեան վերջին աստիճան
ջանքդ ամեն տեղ անպատճ եղան : Քու ազդեցութեամբդ
հրատարակուած կոնդակները ամեն տեղ այրեցին , ու
քենէ պահանջեցին որ քու զօրութեան աջ ձեռքդ կըս-
ըս նետես , որ չըլլայ թէ նորէն աշխարհը աւրէ կոր-
ծանէ . Աս բանին մէջ դուն քու ժողովոդեանդ առջեւը
քու անսխալութիւնովդ պղտիկ ինկար , անոնց հրամա-
նը կատարելու զիշանելովդ . եւ ետքը նորէն Յիսուսեանց
իրենց կարգը կազմելու տուած արտօնութիւնովդ ալ՝
տաելի եղար Գաղղիոյ՝ Գերմանիոյ՝ Փորթուկալի եւ Սի-
կիլայի թագաւորներուն . այնպէս՝ դուն քու ընտանեացդ
մէջ երկու կողմի բաժնուեցար . Պապն ու եկեղեցին այ-
սինքն եկեղեցականները (վասն զի Պապականք եկեղեցի
ըսելով՝ եկեղեցականք կ'հասկընան) Յիսուսեանց կողմէն ,
ժողովաւրդը՝ Բասկալի կողմէն . Քու ծոցդ ծնած՝ քեզ
անձնանուեր եղած՝ քու իշխանութեանդ եւ հզօր պաշտ-
պանութեանդ տակը ամեն երկրի մէջ բազմելու տեղի
գտած՝ մեծած՝ հարատացած Յիսուսեանց մէկ փոքր
ընկերութիւնը եթէ չկրնալ զսպելով՝ վերջապէս անոր
սարսափելի վարդապետութիւններուն կայծերէն այլը-

Ելով՝ կրկին ան ընկերութեանը զիջորնէ, ի՞նչ պիտի
ընես, երբ քու աշտարակիդ տակը շատոնցուընէ ծխել
սկսած բազմաձիւղ հրաբուղիսը պայմանութեանը որ ըլլայ, որ
անշուշա քեզ մէկ ակնժամանակ մէջ յանդունդա պիտի
գտահավիժեցընէ. Քու ծոցէդ ելած Բողոքականութիւնը՝
քեզ որչափ կողոպտեց, քեզ որչափ տկտրացուց, քու
փառքդ եւ փառաւորութիւնդ որչափ խաւարեցուց նէ՝
գոնէ անկէ փոքր ինչ քաղաքականացեալ բարեկարգու-
թիւն մը վաստրկեցար, որով քու խարխած իշխանու-
թիւնդ մինչեւ հիմա կ'վարես այժմեան քաղաքականու-
թեան շնորհիւը. Գիտե՞ս որ աս բանը քու սուտ մար-
դարէներուդ գուշակութիւնը չէ, որոնց Աստուած Հայ
մարմինը ստեղծելու ատեն, կարծես թէ Բահազն ալ մար-
դարէութեան հոգի անոնց ականջի ծակէն փչած է, և ոչ
քու ծանրագլուխ վարդապետներուդ կարծիքն է, որ
հասուննալու համար ժամանակի կարօտ ըլլայ, այլ արդէն
հասած եւ քաղաքադէտ անձանց բերանն ինկած կ'ծամ-
ծուի կոր.

Դուն քու ամեն հնարաւորութիւններդ եւ զօրու-
թիւնդ ՚ի գործ գրիր, որ սքանչելագործ մամուլը կոր-
ծանես, բայց չկըցիր: Հիմայ անիկայ քու վրադ ենելով՝
քու բարոյական եւ իմացական բանաերուդ ամրապիստ
դռները եւ պատուհանները կոտրաեց խորտակեց. եւ
անոնց մէջէն մարդկային միտքը եւ խղճմտանքը եւ քա-
դաքական յառաջադիմութիւնը իրենց շղթայակազ գե-
րութենէն ազատելով անոնց ազատաքայլ յառաջադի-
մութեան յորդառատ հոսանքները քու չորս կողմէդ քու
վրադ կապեց, որ անոնց ընթացից սաստկութեամբը քեզ
՚ի հիմանէ կործանէ: Ատ սքանչելագործ մամուլը քու
վրադ ըրած փորձը յաջողեցաւ Հռոմէ: Ան հոսանքները
քեզ քու հիմանէդ այնպէս շարժեցին, որ ազատորէն
խօսելով, ոչ քու յոյսդ Գաղղիան, ոչ Անդղիան, ոչ Աւստ-
րիան, եւ ոչ ուրիշ մէկ զօրութիւն մը կարող պիտի

չպլան քեզ նոյն իսկ հիման վրայ վերահաստատել, ինչ
հիման վրայ որ հաստատուած էիր Քրիստոնեայ աշխար
հին զօրութեանը կեդրոնն եղած անիծեալ օրերդ վասն
զի աս փրկութիւնը Տէրոջմէն եղաւ, եւ մէկը կարող
չէ անիկայ աւրելու փորձ փորձել։

Ա՞ն օրերը դուն կը փնտռես Հռոմ, որ անգամ մը
բոլոր աշխարհս երկուքի բաժնել տուիր . մէկ մասին եր
կիրները Սպանիայցոց տուիր, միւս մասն ալ Փորթուկալ
ցիներուն . թագաւորներ դնելու ու վերցնելու իշխա
նութիւն ունեցար : Աշխարհիս բոլոր իշխաններէն վեր
դասեցիր ինքզինքդ, եւ ամենէն մեծ կայսրներուն՝ քու
Պապիդ ուաքերը պագնել տուիր . բոպիկ դուռը սպասե
ցին . վզերնուն վրայ կոխկոտելով եւ ոտքովնին թագեր
նին գլուխնուն մէկդի նետեք տուիր . Գրիգորիոս է . Պա
պլդ՝ Հենրիկոս Դ . Կայսրը բոպիկ դուռը սպասցուց : Ա
զէքսանդր Դ . Պապլ՝ Աղէքսանդր Ա . Կայսրը ոտքին տակ
առաւ, զգին վրայ կոխկոտեց : Յեղեստինոս Պապը՝ Հեն
րիկոս Զ . ին կայսերական թագին զարկաւ, ոտքովը մէկդի
նետեց : Եւ վերջապէս ինքզինքդ այնքան բարձրերը հա
նեցիր, որ Ասաուծոյ հրամայածը արգիլել սկսեցիր եւ
արգիլածը հրամայել . առաքինութիւնները մօլորու
թեան դարձնել, մոլորութիւնն ալ առաքինութեան :
Ասաուծոյ մարդկային ազգին շնորհած կենաց Բանք, « մա
հաբեր արօտ » ու « սատանայի առետարան » կոչեցիր :
(Տես 1825 ին Յորելեանին համար Լէոն ՖԲ . ին ձեռօքը
շինուած կոնդակը) : Եւ դուն՝ քու հիմակուան Շնշեալ
վիճակէդ նորէն անգամ կենդանութիւն առնելու եւ հին
փառացդ բարձրանալու յոյս ունիս ան յիմար մարդուն
նման, որ կ'յուսայ իր կօշին ականջները երկու ձեռքու
վը դէպ 'ի վեր քաշելով յերկինս վերանալ . Եւ ան քու
ընտանիքդ եւ քու ապաստանարանդ եղած Խոտալիան ան
գամ՝ քու գլխուդ վերեւը կանգնած՝ մահուան անիու
ղինիդ քովը կեցած՝ քու վերջին շնչոյդ ժամ՝ մը առաջ

աղառելուն համար գեղարդ մ'ալ ան կ'աօթէ քու
կուրծքդ, վասն զի թէ ան՝ եւ թէ բոլոր տշխարհ կա-
տարելապէս համոզուած են թէ՝ քու կանգնուամդ մարդ-
կային ազգին կործանումն է. իսկ քու կործանուամդ՝ անոր
կանգնուամը. աս ճշմարտութեանը վկայ են Եւրոպյու-
լուսաւորեալ եւ քաղաքականացեալ ամեն ազգերը, մե-
ծերը եւ փոքրերը, Գժովաբին որովայնը պատուալ դուրս
եկող դրութենէ մը աս սոսկալի հետեւանքներէն ուրիշ
ի՞նչ բան կրնար յառաջ գալ.

Ուրախ եղիք եւ ցնծացէք, ո՛ Հայաստանի Լուսա-
ւորչական մանկունք, որ դուք այսպիսի դրութեան մը
մէջ ծնած՝ մեծցած ու գաճախարակուած չէք. Եթէ ըլ-
լայիք, դուք ալ ձեր մոտաց եւ խղճի ազատութիւնը՝ ու-
րուն վայելումը բանական մարդուն բնական իրաւունքն
է, կորսնցնելով եւ ձեր հոգւոյն աղատ դործողութիւն-
ները եւ շարժմունքները երազապնդելով՝ իբրեւ մեքենայ
աս հոգեկիրուստ խիստ դրութեանը համեմառ կղերից
փառասէր կանքէն շարժում պիտի առնեիք, որով եւ պի-
տի ըլլայիք ծայրագոյն աստիճանի ապականեալ բարուց
եւ վարուց աէք մարդիկ, ան զրութեանը ազդեցութեան
տակ եղած մոլի ժողովրդոց նման. Ո՛վ եկեղեցականք Լու-
սաւորչական ուղղափառ եկեղեցւոյն, եթէ դուք ան գրու-
թեանը ձիգիմիթական սկզբունքներովը կրթուած, անոնց
դպրոցական Աստուածաբեանութիւնը սորված եւ ինք-
զինքնիդ Աստուածոյ նուիրածի պէս Պապական դրութեանը
նուիրած ըլլայիք, միտքերնիդ եւ խղճմնուանքնիդ կուր-
ցած իմաստակներ, կեղծաւորներ, փառասէրներ, կոյր
նախանձաւորներ, մոլի եւ ամեն անսաւակութեան գե-
րիներ պիտի ըլլայիք՝ եթէ ոչ յայտնապէս, գէթ ծած-
կապէս՝ քաղաքավարութիւն կարծուած կեղծաւորական
բարուք: Թէպէտ եւ ձեր մէջն ալ գտնուած են ու-
մանք՝ եւ դեռ այսօր գուցէ կ'գանուին ուրացողներ,
կեղծաւորներ, ինչպէս անոնց մէջ ալ գտնուած են, եւ

կ'գամնուին բարեպաշտ, անկեղծ եւ տաղանդաւոր ան-
ձինք : ԺԹ՝ դարուս մէջ ձենէ ումանց, թէ Պապական Հա-
յոց դէմ եւ թէ Բողոքական Հայոց դէմ յալուցած հա-
լածմունքը՝ թէպէտ եւ խղճի վրայ տիրապետողութիւն,
ազգին նախատինք եւ մշանջենաւոր վատահամբաւու-
թիւն է, սակայն անոնք ալ՝ երբ Պապական դրութեան
ծԶ . ծէ . եւ ծէ . դարուն մէջ խղճի դէմ յարուցած ա-
րիւնահեղ հալածմանցը հետ բաղդատենք, ամենաթեթև-
բաներ են՝ թէեւ ըստ ինքեան խիստ ծանր ըլլան : Այ-
սու ամենայնիւ, չենք գովիեր եւ ոչ կ'պախարակենք .
բայց քաջայոյս եմք թէ՝ մեր կղերից ունեցած ան պա-
կասութիւններն ալ Սահմանադրութեան շնորհիւը եւ
ազգին արթուն հսկողութեամբը փոքր ինչ ժամանակէ
վերնալով՝ ըստ ամենայնի պիտի բարեկարգուին օր օ-
րուան վրայ մինչեւ ՚ի կատարելութիւն : Դուք մեզ այն-
չափ սիրելի եք, ո՛ Եկեղեցականներ, ձեր վրայ գտնուած
ամեն պակասութիւններով՝ որչափ որ Պապական դրու-
թեան կղերները խղճի վրայ իրենց տիրապետողութեանը
պատճառաւ իրենցներուն ատելի են . մենք յուսով ենք
ձեզի համար, բայց Պապադաւանք տարակուսած յուսա-
հատած են իրենց կղերներէն . Թէպէտ եւ իրեւ տգէտ
կ'բամբասուիք, սակայն իրեւ իմաստակ, իրեւ կեղծաւ-
ւոր եւ իրեւ խղճի վրայ տիրապետող չեք նախատուիր :

Երանի՛ ձեզ՝ Աղգային Լրագիրը եւ Հանդէսք, դուք
ձեր քսան եւ հինգ տարեկան հասակին մէջ ո՛քան աշ-
խոյժ էք . ձեր ազգային գրականութեան ասպարեզին մէջ
ո՛քափ յառաջագէմ . խորհելու եւ խորհրդածելու ատեն
ո՛քան ճարպիկ, դատման եւ դասողութեան ժամանակ
ո՛քան ազատամիտ . եզրակացութեան համար ո՛քան ճրշ-
մարտախնդիր . դրելու եւ հրատարակելու մէջ ո՛քան ա-
զատախոս եւ միանգամայն խոհեմ . եթէ դուք ալ Պա-
պական դրութեան կոյր հսկատակներն ըլլայիք, ձեր լե-
զուն, ձեր դրիչը, ձեր առանձին դատողութիւնը եւ

Հոդւոյն գործողութիւնները ամենքն ալ շղթայակասպ՝
ան խիստ դրութեան լծոյն լծակցած Միխթարեանց գրա-
վաճառ կղերից պէս ձեր մտացը եւ խղճմտանացը դէմ
խորհելու, դատելու, դրելու, հրատարակելու վտանգին
մէջ պիտի ըլլայիք՝ թէեւ հարիւր յիտուն տարեկան ալ
ըլլայիք։ Ազգային գրականութեան ասպարէզին մէջ ա-
ռաջին անգամ անոնք երեւնանուն՝ ճարտասաններ, տր-
բամբաններ, բանաստեղծներ, աստուածաբաններ ըլլալ
կը կարծուէին, բայց երբ անոնց գաստիարակութեան,
կրթութեան, ուսման, աստուածաբանութեան եւ փի-
լիտիայութեան ինչ բան ըլլալը աղէկ ճանչցուեցան, ան
ատենը ճանչցուեցաւ ալ՝ որ անոնք ան մարդուն կ'նմա-
նին եղեր, որ արշաւելու համար շննծու ձիու վրայ հե-
ծած ասպարէզ ելած են, ինչպէս որ արդէն ըսած եմք։
ու. աս իրենց տարտամ վիճակնուն մէջ, կ'ջանան մեր
բազմազարչար կենդանի սուրբ Նահատակին Աստուածա-
ժառանդ Քանաանն ալ աւրել աւրշտրկելով ամայի անա-
պատ գարձրնել ան Վասակներուն ձեռօք, որոնք ազգա-
սիրի կեղծ կերպարանօք մեր Աստուածատունկ այգես-
տան եղելքը կ'գեգերին անոր անմահական պտուղները
և հոգեզարդ ծաղկիները ոտնակրիս ընել, և անոր մէջ զըտ-
նուած վտակաց կենսատու ջուրերն աղտոտել պղտորել։

Լուսաւորչական Հայերը անոնց ոչ գաստիարակու-
թեանը, ոչ օժանդակութեանը, ոչ կեդրոնական զօրու-
թեանը եւ ոչ անոնց տալու լուսաւորութեանը կարօ-
տութիւն չունին. Եթէ մեր ազգին ունեցած հիմակ-
ուան դպրոցաց թիւը, անոր յառաջադիմութիւնը եւ
արդիւնքը, ուսումնական եւ տաղանդաւոր անձինքը,
հմուտ եւ փորձ ուսուցիչները, թէ եկեղեցական եւ թէ
ազգային բարեկարգութիւնները, Լրագիրները եւ Հան-
գէմները, ուսման եւ կրթութեան բաղձանքները, մտաց
եւ խղճի ազատութեան զգացմունքը, օրինաց եւ մարդ-
կութեան ճանաչումը, տիխոտութեան դէմ ունեցած ա-

տելութիւնը , առաքինութեան հետամտութիւնը , միով
բանիւ՝ թէ քրիստոնէութեան եւ թէ մարդկութեան
ներքին խսկական հանգամանքները ստանալու փափաքը ,
քսան տարի առաջ մեր ունեցածներուն հետ բաղդատե-
լու որ ըլլանք , գոնէ հարիւրին երեսուն յառաջ գացած ,
զօրացած , աւելցած ըլլալուն՝ ամեն մարդու փորձը՝ տե-
սութիւնը՝ խելքը՝ միտքը կ'վկայէ . եւ անոնք մեղնաեւ
մեծապէս կ'քաջալերեն որ մեր յառաջադիմութեան ճամ-
բուն մէջ երեւան ելած ամեն օձերն ու կարիճները կո-
խել կոխկատել անցնելով , եւ ամեն գժուարութեանց
յաղթելով յառաջ երթանք ան երկնային շաւղին մէջ , որ
կ'տանի ճշմարիտ իմաստութեան եւ գիտութեան գիրկը¹
կ'ձգէ անշուշտ . Ազգային ճշմարիտ յառաջադիմութիւն
ըսածն ալ աս է , ուստի կ'բղիի ազգային ամեն երջան-
կութիւնը , փառքը եւ պարծանքը .

Եթէ ճշմարիտ է թէ « մոռնեան ոչ կորուսոր կերրոնէ ոչ
ոտակուանենէն . իսմ կերրոնէ ոչ ոտակուանենէն յառաջ կոռադոյ » , ըսել է
որ Պապական դրութեան մինչեւ այսօր իր ունեցած կո-
րուստը կամ իր կեդրոնին պակսութենէն յառաջ եկած
է , կամ իր կեդրոնին տկարութենէն , որուն այսպէս ըլ-
լալուն տարակոյս չկայ . եւ մեր ազգային այժմեան յա-
ռաջադիմութիւնն ալ՝ որ առջենին հետ բաղդատելով ա-
ւելցած գտանք , մեր ազգային կեդրոնին ամրութենէն
յառաջ եկած է անշուշտ :

Եթէ ճշմարիտ է նաեւ ան կարծիքը , թէ « առնեն ա-
ռելի ընդհանուր բարեկար ունեցող հոգին , առնեն առելի գործուուժ
հոգին է » . եւ որովհետեւ Պապական եկեղեցւոյն ուղղա-
փառութիւնը , Պապին անսխալութիւնը , եւ անոր Գլուխ
եկեղեցւոյ ըլլալը ընդունող հոգին աշխարհիս մէջ ամե-
նէն աւելի տարածուած հոգին է՝ որ մարդ չկրնար ու-
րանալ , ուրեմն ամենէն աւելի ընդհանուր գաղափառ
ունեցող հոգին՝ Պապական եկեղեցւոյն ուղղափառու-
թիւնը , Պապին անսխալութիւնը եւ անոր Գլուխ եկե-

զեցւոյ ըլլալը չընդունող հոգին է . եթէ աս սկիզբը Պատկանութեան ծշմարտութիւնը պիտի հաստատէր , առ համար նոյն սկիզբը անոր հակառակը հաստատեց :

Յիսուսեան վարդապետութեանցը եւ գործոցը համար բերած մեր վկայութիւններէն սա խնդիրը առջեւ նիս կ'ելլէ , թէ արդեօք Պապական եկեղեցին անոնց համար պատաժանատո՞ւ է կամ չէ , Կ'դիտենք որ թէ եկեղեցին եւ թէ Պապը մինչեւ այսօր ան ընկերութիւնը եւ անոր գործքերը պաշտպանած են եւ պաշտպանելու ու սովորուած են . վասն զի ինչպէս որ Ճիզուիթներուն վարդապետութեան գրքերը իրենց հոգին է , անանկ ալ Ճիզուիթները Պապական եկեղեցւոյն եւ Պապին հոգին են . անոնց աշխարհէս վերնալը՝ Պապական դրութեան կործաննումն ըսել է . (թէ պէտեւ առջիատեններուն չափ ազատութիւն չունին , եւ քաղաքականութենէ բաւական զսպուած ըլլալնուն համար քիչ մը ուրիշ կերպ կ'երեւնան հիմայ . Սակայն դրութեամբ բնութեամբ նոյն են , ինչ որ էին առաջ . ոո՞ւր ազատութիւն ու աես) . ըսել է որ անոնց ամեն վարդապետութիւններուն եւ անոնց ամեն դորձերուն Պապն ու եկեղեցին ստիպմամբ պատսախանատու են . եւ պատսախանատու ըլլալովնին , կամ արդարացնելու են անոնց գործերը , կամ գատապարտելու են . Պապական եկեղեցին չկրնար արդարացնել , վասն զի ամեն տեղ գատապարտուած են եւ իրենք ալ վռնտուած են . չեն ալ կրնար գատապարտել , վասն զի միշտ պաշտպանած են եւ պաշտպանելու պարտական են . Եթէ Պա-

Ով որ գող ճանչցուած մարդ մը իր գործին մէջ ձեռքը իբրեւ գործի միշտ գործածած է , եւ անոր չար գործերը միշտ պաշտպանած է եւ կ'պաշտպանէ , անոր՝ իր պաշտպանած գողին կամակից ըլլալուն ի՞նչ տարակոյս կ'մնայ , Տարսոնացի Պօղոսը սուրբ Ստեփանոսը չքարկոծեց , բայց քարկոծողաց համագերձները պահպանելուն համար անոնց կամակից համարուեցաւ . Ահա աս սկզբունքովն է , որ աս մեր գրութեամբ մէջ

պահանք աս խնդիրը լուծելու ենթեն , ան աստենք կ'իման
նամ իրենց դրութեան ինչ բան ըլլակը եթէ ոչ իրենց
հին՝ փտած՝ փլչելու մօտ եղող տանը երեսը դուրսէն գոյն
զգոյն ներիեր զարդնելով՝ դայն գեղեցիկ ցցունելու ջանքեր
նին վերջապէս իրենց կործանումը պիտի արտորցընէ : Ա
նանք քիչ մը իրենց վտանգին վրայ թող խորհին , մենք
ալ մէկ քանի հարցմունք ընենք մեր համազգի եղբարց :

Ո՞ր դրութիւն իր ծոցէն այնպիսի վարդապետու
թիւն եւ սկզբունքներ հանած է , որ մարդկային թէ
բնական՝ թէ բարոյական եւ թէ իմացական տրամագւ
րութիւնները խանդարէ կործանէ վար ձգէ : Ո՞ր դրու
թիւն այնքան գէշ ազգեցութիւն ըրած է իր հաւատա
րիմ հպատակացը՝ թէ բարոյապէս եւ թէ նիւթապէս :
Ո՞ր դրութիւն թոյլտութիւն կուտայ իրեն հպատա
կացը երդմամբ ըրած խոստմունքը աւրել : Ո՞ր դրու
թիւն կոյսին իրաւունք կուտայ իր կուսութիւնը տալ ,
որու որ ուղէ : Ո՞ր դրութիւն ծառայից արտօնութիւն
կուտայ իր տիրոջմէն ստակ գողնալ , երբ բաւականու
թիւն չունենան : Ո՞ր դրութիւն հրաման կուտայ , որ
պատույ եւ շահախնդրութեան համար մարդ սպաննեն
մեռցնեն . նաեւ ազատութիւն տայ շնութեան , արքա
յապանութեան եւ ամեն տեսակ եղեռնադործութեան :
Ո՞ր դրութիւն իր հպատակացը միտքը , խղճմտանքը ,
կամքը եւ ինչ որ իր գոյութիւնը կ'կազմէ , իրեն գերի
ընէ ու զանոնք իրերւ մեքենայ կղերներուն ձեռքը յանձ
նէ : Վերջապէս ո՞ր դրութիւնն է՝ որ իր անդութ գործ
քերովը , իր ապականեալ վարդապետութիւններովը և իր
անիրաւ պահանջմունքներովը Աստուծոյ յաւիտենական ,
բարոյական եւ բնական օրինաց խանդարումն , մարդկային

ընդհանուր առնուած մէկ քանի խօսքեր ըրած եմք : Ուրեմն
մեր ըրածը ոչ թէ զրպարտութիւն է , այլ ամեն մարդու ըրած
ընդհանուր մէկ դատողութիւնն է :

բարոյական՝ իմացական կենաց ժանտախտ, քաղաքներու աւերիչ, քաղաքականութեան եւ մարդկային յառաջա դիմութեան արգելիչ, ամեն տեսակ բարեկարգութեան եւ լրւսաւորութեան թշնամի եւ անգմութեան հրէշ ըլլայ, ու մարդկային երջանիկ ընկերութեան գահուն վրայ յաւիտեան թագուհի բազմիլն ալ իրեն օրինաւոր ժառանգութիւնը համարի։ Ահա ադ գրութիւնը մեր չմն դունած դրութիւնն է։ ադ Հայոց նիստ հալոց՝ որուն մէջ գժբաղդաբար ինկած մարդը իր մարդկութիւնը, իր բառ նականութիւնը, իր իմացականութիւնը, իր մոտաց եւ խողի աղատութիւնը կորսնցնելով՝ մարդկային ընկերութեան մէջ մարդակերպ անքան կենդանի մը պիտի մնայ։ Հոն ուրիշ բան չտեսնուիր, բայց միայն ընդհանուր ապականութեան գաղափարը, խողի եւ մտաց գերութիւն, մոլութեան եւ մոլորութեան գոյնզգոյն բոցեր, երկառառակութեան ճիշդ իդէան, տիարութեան վայրկեանը, անգութ տեսարաններ եւայլն եւայլն։ Ուրեմն մեր զաւակունքը երբ մեր ձեռոօքը ան նիստ հալոցն մէջ ձգենք՝ զանոնք Պապական դաստիարակաց յանձնելով, մեր զաւակացը առաջին թշնամին մենք եղած պիտի ըլլանք։

Խեղճ դրութիւնն ատենով միաքը դրած ու համոզուած էր, որ բոլոր աշխարհք Պապական պիտի ըլլայ։ Տիմայ յուսահատած իր կործանման սահմանները կ'գեղի ու ո՛ր վիհերու մէջ գահավիժիլը ինք չգիտեր։ Աս դրութիւնը այնպիսի վտանգաւոր սահմաններու եղերքը հասած է, որուն ապահովութեանը երաշխաւոր դտնուիլը անհնարաւոր սեպուած բաներէն մէկն է։ Իր կրօնը քաղաքականութեան հետ այնպէս ամուսնացուցած էր, որ աղատութեան ձայնը առածնուն պէս անմիջապէս իրարմէ բաժնուեցան։ այնպէս որ Պապական դրալութեան ունեցած 200 միլիոն ժողովուրդէն 90 միլիոնը Բողոքականութեան դիմեց, եւ ունեցաւ զատ քաղաքականութիւն։ մնացած 110 միլիոն ժողովրդեան մեծ

մասն ալ անկրօնութեամբ խմորեալ են, եւ ունին այլ
եւ այլ քաղաքականութիւններ. միւս փոքր մասին եւ
բակները զննելու համար ալ օրի վրայ անոր մտքի լու-
սաւորութեան աստիճանները աչքէ անցնելու է. Ահա
աս ամուսնութիւնը յաւիտենական բաժանմամբ քակ-
ուած է, որ մէյ մ'ալ միանալիք չունի. Բայց ասոնք
դեռ երազին կերազեն.

Ահա Պապական դրութեան անբարոյականու-
թիւնը, անմիութիւնը, անսրբութիւնը, անգեղեցկու-
թիւնը, անյաջողութիւնը, եւ ահա անոր գէշ ազդե-
ցութիւնը, անոր չար հետեւանքները եւ արդիւնքները.
Ահա անոր դաստիարակաց եւ ուսուցչաց սորված եւ
սորվեցուցած վարդապետութիւնները, դաստիարակու-
թիւնը, ուսմունքը, Աստուածաբանութիւնը եւ փի-
լիսոփայութիւնը. եւ ահա անոր պաշտպաններուն կեղ-
ծաւորութիւնները եւ շղզքորդութիւնները. Միով բա-
նիւ, ահա՛ մեր ՀԱՄԱՆՈՅ ՆԿԱՐԱԳԻՐԸ ՊԱՊԱԿԱՆ ԴՐՈՒԹԵԱՆ.
Քննեցէք տրամաբանորէն եւ պատմաբանորէն. դատեցէք
ճշմարտօրէն եւ անկեղծօրէն. վճռեցէք Աստուածօրէն
եւ մարդկօրէն. կամ եթէ կուգէք՝ դարձեալ ձեր փո-
ղը հնչեցնելով եւ թմբուկնիդ պոմպելով՝ ելէք Հայկա-
կան հրապարակները ու ստաբանեցէք, առասպելաբա-
նեցէք եւ իմաստակեցէք ան դրութիւնը պաշտպաննելու
համար որ մեզմէ առաջ Պարոնիոս հռչակաւոր Հռո-
մէական պատմիչը նկարտգրած էր սա ամենապայծառ ե-
րանդօքը: « Առանձնեալ, գուշէք բաներով պղպարած, աղբեղունկն-
ներով արարաւորած եւ առ բաներով հշունքնաւոր զայտանամբ առնենավ
աւայած դրուկնեանց կոչելով գանի: Մենք ալ ձեր զիմացը կը
հանենք Լուսաւորչի մատաղահաս Մուսայքը որ ձեր փո-
ղերը հնչեցուցած եւ թմբուկները պոմպած ատեննիդ՝
անոնք ալ սա հետեւեալ երգը երգելով կաքաւեն, որ
ֆուանսա, Սպանիա, Անգլիա, Գերմանիա եւ Իտալիա,
նաեւ արանց եւ կուսանաց վանքերը 800 տարի շա-

ըունակ Պատական եկեղեցւոյ մէջ՝ իշու տօնախմբու-
թեան օրերը, այսինքն՝ գեկտեմբերի 25 էն մինչեւ յու-
նուարի 6 ը իշու տօնին ծանր ձայնաւոր Պատարագին ա-
տենը՝ ի պատիւ ան իշուն կ'երգէին :

Տար յաշխարհաց արեւելեան,
Եկաւ աս մեծ չքնաղ գաղանն :

Այս հրզօր էշն անհամեմատ,
Կըրեւ տանիլ բեռն ու պատատ :

Աղնիւ զըռա Տէր Էշ վեհափառ,

Չքնաղ բերանդ բաց ու կեր առ :

Յարդէն եւել ի՞նչ կայ մեր քով,

Դաշտք մեր լեցուն են վարսակով :

Ճշմարիտ է, ծեծ չուտէնէ,

Ոչ կը շարժի, ոչ կը քալէ :

Խթանն ուժով խթթելու է,

Որ մարդու պէս ճամբայ առնէ :

Աղնիւ զըռա Տէր Էշ վեհափառ . եւայլն :

Լայն ու շըքեզ ականջներով,

Ծընաւ մեծցաւ բեռ կըրելով :

Այս էշն ընտիր՝ ի բիւրուց,

Տէր թագաւոր՝ իշխան իշուց :

Աղնիւ զըռա Տէր Էշ վեհափառ . եւայլն :

Այէն, զըռա Տէր Աւանակ,

Ահա քեզի առատ ճարակ :

Ամէն ըսէ, ամէն զըռա,

Զառաջինսն մոռա՛ մոռա՛ :

Ուհա՛, ուհա՛, ուհա՛ հա՛ հա՛ հա՛,

Էշ վեհափառ խնդա՛ ցնծա՛ :

Չքնաղ բերանդ բաց ու զըռա,

Զըռա, զըռա, աղնիւ զըռա :

Յետ աւարտման Պատարագի, պատարագւոր քահանան «օրհնեալք եղերմւք» ըսելու տեղ՝ երեք անդամ կ'զբուար, եւ ժողովուրդը՝ «ամէն կամ օրհնեալէ Աստուած» ըսելու տեղ՝ երեք անդամ կ'զբուար»:

Երանի թէ աչայոց եկեղեցին իր ծէսերն ու արարողութիւնները մոռցած ու Հռոմի եկեղեցին անոր միտքը ձգած է «ըսող իր կրից կռապաշտն եղող խեղճը ամշնար Հռոմի եկեղեցւոյն մէջ 800 տարի իշու եւ լսենդի տօնախմբութեան օրերը կատարուած ան ծէսերէն ու արարողութիւններէն, ու իր միւս ընկերներն ալ ճշմարիտ ազգասիրական ոգւով յորդորելով՝ ՚ի միասին դառնան գան իրենց հարազատ Մօր գիրկը, որով երկնից հըրեշտակներն ուրախանան, մենք ալ տանկք Քրիստոսի յուսոյն մերոյ փառք»:

ՏԻԾ ԽՈՅՑ

ԲՐԱՅՐԱ

ԽՈՅՑ

ՕՏ 11

Ճ ավալ առաջանաւուա

բայխուն

ՕՏ 31

ով այս

ով այս

ԷՏ 71

ճ ավալ առաջարու

ճ ավալ առաջար

ՏԻ 61

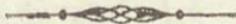
սայդամալ

սայդամալ

Դ 29

ճ ավալ առաջար մ

ճ ավալ առաջար մ

ուզ դա քրոգուստի և վրացական մանուկան ամի
 նորմա գծեց բնա այսոյ ուզ նողման գյամենց ու մանու
 կան չ լուսաց նոր մնան զրդ այսոր առ ուզ այս
 ուզ ու մզման ուզ միջմանի բարձր հետ պիտի
 ամի դաս միջմանի մնան ու նոր ուն զրման միջման
 Առ ուշը բար մաշարութ բիլը ուզ բար ու նոր ուզ
 Հրման ու այս դրան 008 թվ ուզ ուշմանի մնան զամ
 ու մզման ու նուայանայ պարկ մամն ու այսուխանու
 ամէն յա միջմանի ու այս ոյ ու միջման միջման
 ու այս միջման ի յուրա բար ի ու յա մաշարութ բար ուզ
 ու բար յա յուրա բար ու յա ու ու այսուան բար մամ
 ու այս միջման ի յուրա բար ի ու յա մաշարութ բար ուզ

ՎՐԻՊԱԿՔ

գույք բարձր միջման

ՄԽԱԼ	ՈՒՂԻՂ	ԵՐԵՍ	ՏՈՂ
անսխալ	անսխալութիւն	11	26
գլուխ	Գլուխ	12	26
դիտութիւն	ադիտութիւն	17	24
Անտիքոս	Անտիքոս	19	18
՚ի փրկութեան	՚ի փրկութիւն	28	1

7-60

